IGH SOCIETY

ND F 6.50/(BELGIE) BF 130

OKTOBER 1987/NR.1

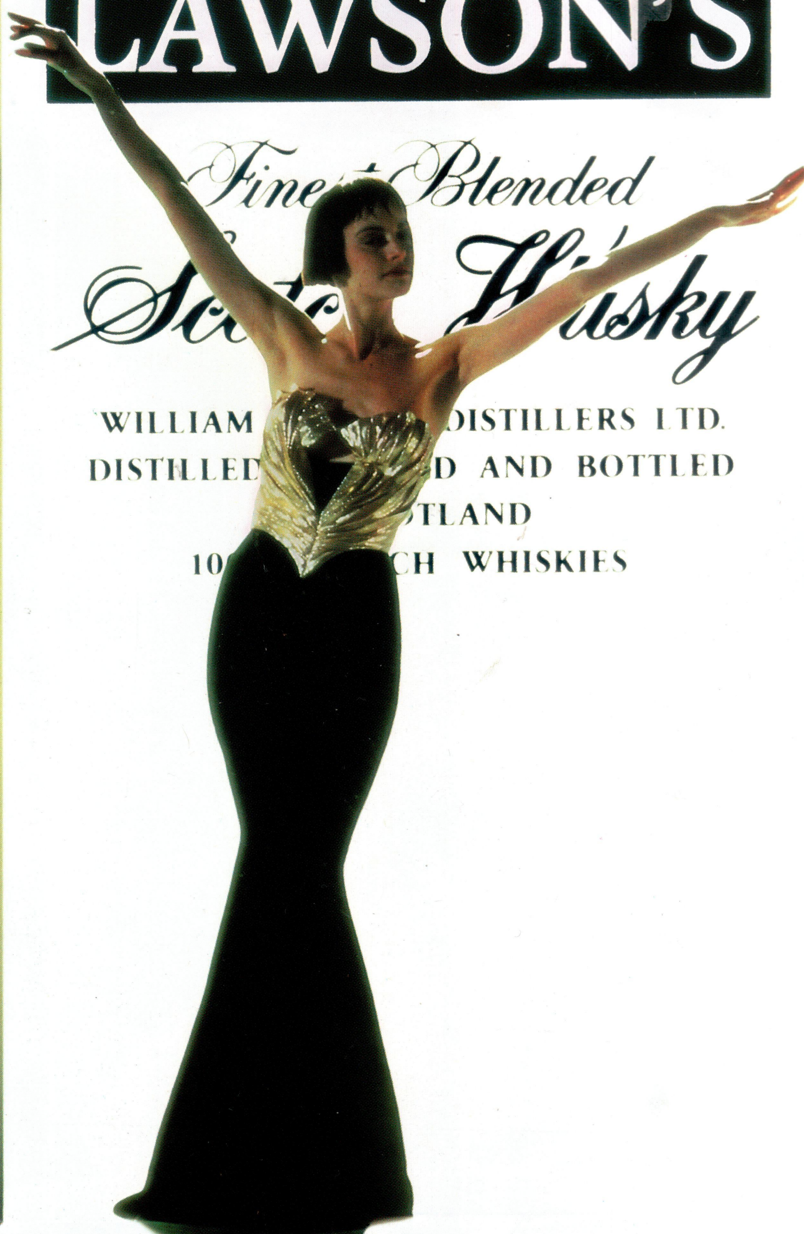
EXCLUSIEF MET
DRIE UITKLAPPERS

SAM FOX
VOOR HET LAATST NAAKT

DIANA DE KONING
BEANTWOORDT UW BRIEVEN

SEXY VIP'S
BARBARA CARRERA,
NENA, JULIE ANDREWS

DE ZWAKKE
ENKEL VAN FOKKER

Light up your evening with a

great scotch: William Lawson's.

HIGH SOCIETY

INHOUD 1E JAARGANG NR. 1 OKTOBER 1987

REDACTIE
Herengracht 257
1016 BJ Amsterdam
Tel: 020 279811
Telefax: 020 -269623

HOOFDREDACTIE
Eddy Esman

ART-DIRECTOR
Peter Krommenhoek

VORMGEVING
Ellen Hagenaars

REDACTIE-SECRETARIAAT
Lieke van de Kamer

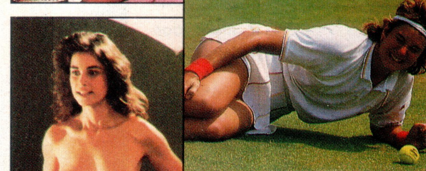
AAN DIT NUMMER WERKTEN MEE:
ABC-press, Belom, Jan Blom, Rudy Cornel, Peter Hagtingius, Henk Hanssen, Hans van der Kamp, Hans Knoop, Diana de Koning, Zoltan Korai, Henk Koster, Labeyrie, Pat Mallet, Marcel de Meester, Marcella Mesker, Max van Norden, RBP, Paul Schindeler, Sunshine International, Foto-studio George Terberg, Topdrawers, Margo Verbrugge, Barry Vincent en Juliette de Wit.

Eigenlijk was ze fotomodel, maar nu is zij een succesvolle zangeres. Dat Samantha Fox haar oude beroep toch niet kan vergeten, laat zij in deze HIGH SOCIETY duidelijk blijken. Samantha heeft altijd geweigerd om helemaal naakt te poseren. Nou ja, op één keertje na dan...

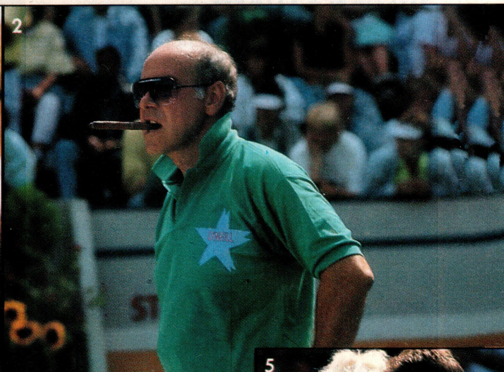

WANDELGANGEN

Wat hebben een kanarie en Erik de Zwart gemeen? En wie jaagt Steunbeer weg?

(1) O, wat hebben we weer genoten van Sterrenslag! Zelden hebben we zoveel half-naakte vips over het scherm zien dartelen. Alleen Sandra Reemer piekerde er niet over om iets uit te doen. (2) Cees van Drongelen voelde zich zo te zien best lekker tussen al die kunst en kitch figuren. Met sigaar en zonnebril is hij toch een heel ander mens dan op het concert podium. (3) Een trouwpartijtje in de 'Limelight'.

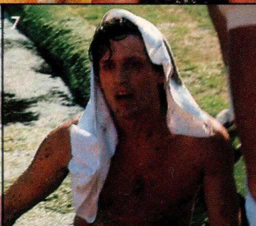

(4) De immer aanwezige Joop van de Ende. (5) Onderonsje tussen Linda 'Steunbeertje' Dubbeldeman en Jaap Jongbloed. (6) Ginger Rogers wist al langer dat schoonheid maar een klaproosje is.

(7) De overeenkomst tussen Erik de Zwart en een kanarie: om ze stil te krijgen moet er een doek overheen. (8) Dan blijft La Loren toch de braafste. Zoontje mee. Bril op, want seksbom zijn we alleen als we werken. (9) Alexis weet ook van geen rusten, maar dat wist u al. Vrijer nummer 257 Bill Wiggins praat over haar als een 'goede vriendin'. Trouwplannen heeft hij niet, bezwoer hij de pers. Zeker geld zat, die jongen. (10) Een actiefoto van ex-tennisster Nastase. Actrice Lucie Visser houdt de camera wel in de gaten. (11) Porno-actrice Edy Williams laat haar talenten zien. (12) Steunbeer wordt door Veronica weggejaagd. Maar dat wist u al.

VROUWEN VOOR PORNO

Godsdienstfanaten en andere zedenverbeteraars kunnen de borst nat maken.

Een groep vrouwen die zichzelf 'Vrouwen Voor Porno' noemen, komt in actie tegen de kruisridders van de bekrompen moraal.
Melanie Holzman, oprichter en president van Vrouwen Voor Porno ziet de anti-porno tendens in haar land als een beperking op het recht van vrije meningsuiting. "Wat ze eigenlijk tegen me zeggen is dat ze om me te beschermen seks in de doofpot willen stoppen", zegt mevrouw Holzman. "Mijn hele leven lang heb ik geprobeerd om me van mijn remmingen die mij vanwege mijn vrouw zijn opgelegd waren te bevrijden. Ik heb er absoluut geen behoefte aan dat de wet me nu gaat vertellen dat ik me moet ontdoen van alles wat met seks te maken heeft."

Melanie Holzman, president en voorzitter van Vrouwen Voor Porno (links) en Cathy Uhl, vice president gaan het burgerlijk geweten te lijf

Mevrouw Holzman is met Vrouwen Voor Porno begonnen naar aanleiding van een brief aan Playboy, waarin ze vrouwen met dezelfde inzichten verzocht haar te schrijven. Ze ontving stapels brieven van vrouwen die er net zo over dachten als zij. De sterkste groep aanhangers bestaat uit vrouwen in de leeftijdsgroep van twintig tot veertig jaar.

Met opzet heeft mevrouw Holzman het woord porno gebruikt in de benaming van haar groep. "Ik wilde onze groep niet Vrouwen Voor Erotica noemen, omdat ik duidelijk wilde maken dat het begrip pornografie cultureel bepaald is en dat dit moet veranderen als we een positievere kijk op seks willen krijgen." Ondanks het feit dat de groep nog betrekkelijk jong is, wordt er aan gedacht om op maandelijkse basis een circulaire te gaan verspreiden.
Mevrouw Holzman en haar groep komen er eerlijk voor uit dat ze genieten van porno. Het feit dat het merendeel van de hedendaagse porno op mannen is gericht, ervaren ze niet als storend. Wel hopen ze door hun publicaties en activiteiten enige verandering te brengen in deze situatie. Voor veel vrouwen, aldus mevrouw Holzman, geldt dat ze eigenlijk niet naar porno kijken omdat de maatschappij hen geleerd heeft dat pornografie walgelijk en mensonterend is. Zeker niets voor brave meisjes. Als het aan Vrouwen Voor Porno ligt, komt daar ras verandering in.

PLAYGIRL IN HIGH SOCIETY

Eindelijk krijgen Nederlandse vrouwen hun eigen erotisch magazine.

Op het gebied van erotische tijdschriften zijn Europese dames nogal slecht bedeeld. Waar mannen kunnen kiezen uit een groot aantal erotische magazines, moeten vrouwen het doen met... niets!
Al tientallen jaren wordt er door de heren uitgevers beweerd dat vrouwen geen behoefte hebben aan een erotisch tijdschrift. De dames zouden er te preuts of te romantisch voor zijn. Die betweterige heren krijgen nu eindelijk de kans om hun gelijk te halen of, en die mogelijkheid is levensgroot aanwezig, om de kous op de kop te krijgen. Want met ingang van 22 oktober verschijnt in Nederland Playgirl, het eerste erotisch magazine voor vrouwen in heel Europa.
Iedere maand zal de redactie van Playgirl de Nederlandse dames tracteren op schitterende mannen, pikante korte verhalen, boeiende reportages, inspirerende mode en onthullende interviews. Kortom, Nederlandse vrouwen kunnen vanaf oktober hun hart ophalen.

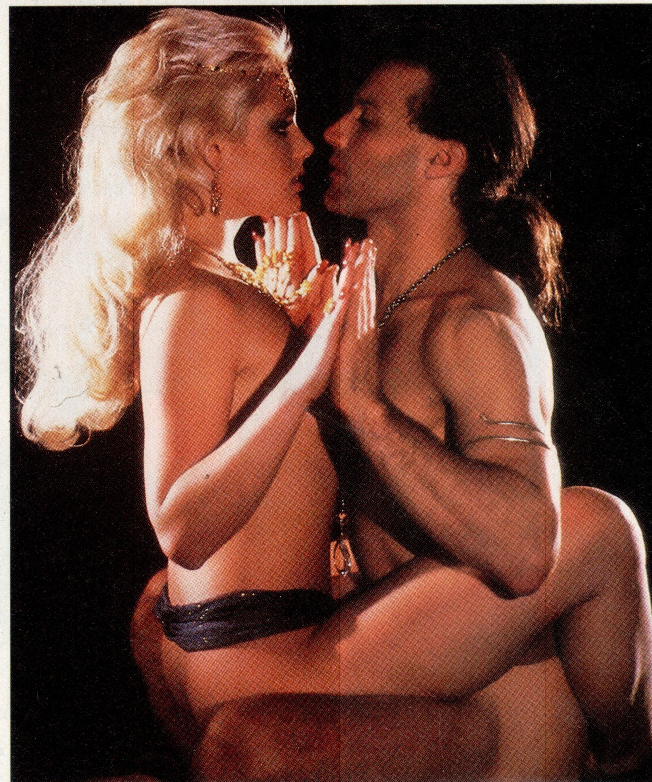
De dummy van Playgirl zoals die onlangs aan de markt werd gepresenteerd.

PORNOSTERREN EN AIDS

Bij pornosterren is bescherming tegen AIDS meer een kwestie van de maat nemen dan van maat houden.

Julie en Mark beëindigen juist een zinderende sexscene. Zij had zijn stijve lul in haar mond: likkend, zuigend. Hij had zijn tong begraven in haar druipende poesje. Beiden waren bloed geil.
Zij grijpt daarna zijn keiharde staaf en leidt hem in haar hete opening voor enkele minuten puur neukplezier, totdat de regisseur roept: "O.K., stoppen maar, we hebben het erop staan." Dan is het tijd voor het hoogtepunt: Mark trekt terug en schiet zijn kleverige zaad over Julie's zachte buik.
Sex aan de lopende band: gedurende de laatste vijftien jaar werden er op die manier pornofilms gemaakt. Tegenwoordig wordt de band echter wel eens stil gezet. Want uiteindelijk spelen er nu andere belangen mee dan alleen het maken van een film: het leven van de pornosterren komt in het geding.
Zoals ons dagelijkse leven wordt beïnvloed door AIDS, wordt ook de porno-industrie beinvloed door deze dodelijke ziekte. Pornosterren verdienen hun geld door vaak, en met wisselende partners te neuken en volgens experts is dat vragen om moeilijkheden. De sterren zelf zijn het daar kennelijk mee eens, want onder het motto "je weet wat je hebt, maar je weet niet wat je krijgt" proberen zij alle nieuwkomers uit het circuit te weren.

Maar waar actie wordt gevoerd, is altijd onenigheid. De pornosterren verschillen dan ook nogal van mening over het gevaar van AIDS. Producer Candida Royalle noemt de ziekte "een tijdbom die op het punt staat te ontploffen." Maar William Margold, directeur van een casting bureau, produktiemanager en zo nu en dan ook porno-acteur, vindt dat de bedreiging sterk wordt overdreven. Hij vergelijkt de AIDS-angst met de hysterie die ontstond nadat Orson Welles op de radio aankondigde dat er een invasie van marsmannetjes gaande was. "De meeste mensen in deze industrie zijn helemaal niet zo promiscue als men zegt", beweert hij stellig.

Met of zonder condoom? Jeanne Fine en David Sandler in Rites of Passion

Safe Sex: Tish an Dave Ambrose

Richard Pacheco was de eerste pornoster die alarm sloeg in verband met het AIDS risico. Hij deed dat naar aanleiding van een artikel dat in 1984 in een krant in San Francisco verscheen en dat handelde over de verspreiding van AIDS onder heterosexuelen. Sindsdien speelt hij alleen nog maar in pornofilms als er aan zeer strenge veiligheidsvoorschriften wordt voldaan. Als hem wordt gezegd dat hij wel heel erg strikt is, antwoordt hij steevast "De dood is ook strikt. En daar gaat het om. Ik wil niet doodgaan."
Het standpunt dat Pacheco inneemt was tot voor kort een unicum in de pornowereld. Toen hij zijn collega's in 1984 voor de gevaren van AIDS waarschuwde, kreeg hij reacties die varieerden van John Leslie's opgewekte opmerking "Ik ga helemaal niet dood, man!" tot Paul Thomas' hooghartige antwoord "ik blijf werken tot mijn lul er af valt". Volgens William Margold is het logisch dat pornosterren zo reageren. "Zij hebben gewoonweg geen tijd om zich druk te maken over AIDS, omdat er aan de lopende band pornofilms geproduceerd worden. En als de acteurs en actrices dan 500 tot 1000 dollar per dag kunnen verdienen, speelt geldzucht toch gauw een grotere rol dan de angst voor wat voor ziekte dan ook."
Toch is de houding van de pornosterren de laatste jaren veranderd. Door de enorme hoeveelheid publicaties over AIDS en door de voorlichting over de gevaren van de ziekte, zit de schrik er ook bij hen goed in. De meeste sterren willen nu vaak zelf de nodige veiligheidsmaatregelen treffen. En er zijn ook producers die zijn overgestapt op 'safe-sex': Candida Royalle maakt haar films alleen nog maar met mensen die op een veilige manier willen werken. In een van haar films spelen Richard Pacheco en Nina Hartley de hoofdrollen. "In die film", vertelt Candida, "was er

Producer Candida Royalle

werkelijk sprake van safe sex." Candida Royalle is echter één van de weinige producers die alleen nog maar 'safe porno' willen maken, de meeste producers zijn minder snel te bewegen tot preventie. Lindsay Gloria, presidente van van de 'Adult Film And Video Association Of America' heeft aangekondigd dat zij van plan is om een goed anti-AIDS beleid op te stellen. De acteurs en actrices zullen daar echter niet bij gebaat zijn, want dat beleid zal alleen gericht zijn op de bescherming van producenten tegen eventuele schadeclaims van pornosterren die tijdens de opnames AIDS hebben opgelopen. De meeste producers zijn ook van mening dat de acteurs en actrices er zelf maar voor moeten zorgen dat ze niet ziek worden. Veel pornosterren zijn daarom inmiddels uit eigen beweging overgegaan op het 'Veilig Vrijen'. Likken en zuigen wordt door hen zoveel mogelijk achterwege gelaten en ze gebruiken condooms als er geneukt moet worden. Dat laatste geeft echter zo nu en dan problemen. Zo zag porno-actrice Jeanna Fine geen kans om haar tegenspeler Randy Paul van een condoom te voorzien: Randy's enorme paal paste er doodeenvoudig niet in.
Op maat gemaakte condooms zouden dus wel eens een goudmijn kunnen zijn.

E.H.B.O. MODE

De eerste nieuwe zomermode werd onlangs alweer gepresenteerd.

De winter is nog niet eens begonnen, of we moeten alweer gaan bedenken wat we de komende zomer aan moeten.
Swingbo Fashion International ("fashion for the new generation") schijnt voor 1988 een nogal hete zomer te verwachten. Een paar rolletjes verband in de kast en voilà de nieuwe generatie heeft een zomergarderobe. Wij vinden het best mooi...

Als het aan Swingbo Fashion International ligt wordt dit de zomermode van 1988.

VECHTEN OM MISS NAAKT

Dissidenten moeten naakt met de pet rond

De leider van de Poolse nudisten gemeenschap, Sylvester Marczak, voelt zich in zijn hemd gezet door een aantal dissidenten die zonder zijn medeweten een Poolse Miss Naakt verkiezing hebben georganiseerd. Bovendien hebben deze 'verdwaalde schapen' de deelneemsters ook nog naakt voor geklede toeschouwers laten paraderen.
Voor Marczak was dat reden genoeg om behoorlijk boos te worden: "Wij organiseren ieder jaar op het strand een Miss Naakt verkiezing. De toeschouwers zijn nudisten en dus ook naakt. Entreegeld heffen wij niet. Er gaat alleen iemand met de pet rond en dat geld wordt aan een liefdadigheidsinstelling geschonken. Ik vind het een schande dat ex-leden van onze gemeenschap nu een verkiezing hebben gehouden in een theater waar geklede toeschouwers entreegeld moesten betalen om zich aan de naakte meisjes te kunnen vergapen."
De miss die tijdens de dissidenten-verkiezing werd gekozen, zal binnenkort in ieder geval een concurrente krijgen want Marczak laat het er niet bij zitten. Hij verklaarde de dissidenten-verkiezing ongeldig en zal alsnog een Miss Naakt Verkiezing op het strand organiseren opdat de "enige echte Miss Naakt" gekozen kan worden.

De dissidenten hebben inmiddels laten weten dat zij overwegen de nudisten-leider voor het gerecht te slepen.

DEINING IN DENEMARKEN

Madonna en Bond moeten zieltjes winnen

Niets schijnt politici te dol te zijn als het om publiciteit gaat. In Frankrijk staan de verkiezingen weer voor de deur en ja hoor, de premier van Frankrijk werd ineens een fan van Madonna.
Dankzij zijn dochter had hij de muziek van de schaarsgeklede vamp leren waarderen, verklaarde hij voor de snorrende camera's. En dat terwijl hij er toch eerst fel op tegen was dat Madonna een concert in Parijs zou geven...
De leider van de Deense sociaal-democraten maakt het helemaal bont: hij liet zich op een verkiezingsaffiche afbeelden als een ongevaarlijke James Bond die met een roos (!) schiet.
De filmmaatschappij United International Pictures vindt het niet zo'n slimme zet van de Denen, want men vergat toestemming te vragen voor het gebruik van de poster. De maatschappij dreigt dan ook met juridische stappen. De deense sociaal-democraten zijn daar behoorlijk van geschrokken. "We wilden alleen een poster maken die ons leuk leek voor jonge kiezers deze deining hadden we niet verwacht", aldus een partijwoordvoerder.
We wachten nu nog op Thatcher in de rol van Emmanuelle.

Sociaal-democraat Anker Jorgensen met zijn omstreden verkiezingsaffiche.

TRIXY

"Een love-game' met Michiel Schapers," was tot onze grote schrik het antwoord van de 20-jarige Trixy Ashby op de vraag met wie ze het 't liefts nog een keer zou doen. Daar stonden we dan, stoer, maar onervaren met het racket. Schapers, nog an toe!
De Londense had ons oog en hart getroffen op een van de buitenste banen van het 'heilige' Wimledon. Terwijl op het centre-court Martina Navratilova en Steffi Graff elkaar het leven zuur maakten, amuseerde Trixy bijna evenveel mensen als het duo in de Tempel van het tennis.
Gevoelig voor publiek als we waren, daagden we Trixy uit. Per slot van rekening waren we Betty Stöve ook nooit uit de weg gegaan. Trixy keek ons aan zoals we wilden. De eerste service was voor ons.
Londen, Wimbledon, het begon dus te regenen. Trixy stoof de kleedkamer in, waar ze zich vervolgens alleen nog maar kwaad maakte over een Duitse journalist, die had gesuggereerd dat ze verliefd

'Mijn grootste wens is een love-game met Michiel Schapers'

was op Boris Becker.
"Ik heb juist een hekel aan verwaande kwasten," tierde ze, nog steeds in de mening verkerend dat ook wij eigenlijk aan de oorsprong lagen van Dad's Army'.
"No, we're not Dutch, we're from Holland," verdedigden we ons.
"Oh, Michiel," antwoordde Trixy.
Dat kan niet anders als 93-60-90 worden. Schapers, je bent gewaarschuwd!

SCHRIJF ME

Dag, ik ben Diana de Koning. Elke maand sta ik tot uw beschikking waar het gaat om vragen over het blad in het algemeen, uw fantasieën of vrouwen die u graag in High Society afgebeeld zou willen zien.

We willen High Society namelijk zo goed mogelijk afstemmen op uw smaak en we hebben uw aanmoedigingen en suggesties dan ook hard nodig.

Schroom dus niet en schrijf me! Ons adres vindt u onder aan de pagina.

Wat denkt u bijvoorbeeld van die dominee Dorenbos die de brandstapel weer met Middeleeuws enthousiasme doet oplaaien om het gedrukte bloot te lijf te gaan. Hij denkt natuurlijk het tij mee te hebben, nu het met name sommige zedenprekers in de Verenigde Staten voor de wind gaat.

Laat u er echter niet door weerhouden uw brieven met vragen, ervaringen en adviezen in te sturen.

Stuur ze naar mij, Diana de Koning.

Plotseling hoorde ik een raar geluid en voelde ik iets kouds

MILITAIRE DIENST

Mijn vriendin, Cindy, is negentien jaar oud. We gaan nu al een paar jaar met elkaar, en we zijn stapelverliefd - tenminste, ik ben stapelverliefd op haar. Nu ik al zeven maanden in dienst zit, schrijft ze een stuk minder vaak.

De laatste keer dat ik verlof had, heb ik Cindy thuis afgehaald om haar mee te nemen naar een feestje. Ze woont nog bij haar ouders en haar ouders wilden alles weten over de kazerne in Duitsland, waar ik gelegerd ben. Ik zat daar en deed mijn best beleefd te doen, terwijl ik eigenlijk alleen maar met hun dochter wilde vrijen. We hadden in zes maanden niet meer geneukt en mijn pik was zo hard als een paal.

Na twee uur koetjes en kalfjes gingen we dan eindelijk weg en meteen nadat we ingestapt waren zaten we al aan elkaar te frommelen. Ik was net bezig aan Cindy's heerlijke tieten te zuigen, toen ze voorstelde om het hele feestje maar te vergeten en in plaats daarvan naar de kamer van haar vriendin te gaan. Die vriendin studeert al en ze was nu voor het weekend naar haar ouders, zodat we op haar kamer alleen konden zijn. "Wil je daar naartoe? Misschien kan je dit ding dan ook weer eens gebruiken," zei ze, terwijl ze hard in mijn pik kneep. Eindelijk was het lot weer eens aan mijn kant.

Onderweg naar de kamer van haar vriendin, speelde Cindy de hele tijd met mijn lul. Ze ritste mijn broek open, haalde mijn stijve tevoorschijn en bleef eraan trekken, zuigen en likken. Ze praatte er zelfs mee.

Toen we er waren, zei Cindy dat ik op het bed moest gaan liggen wachten totdat ze terugkwam. Ik liep de slaapkamer in, trok mijn kleren uit en liep naar het raam. Ik dacht erover na hoe het zou zijn als ik Cindy altijd bij me kon hebben.

Bij terugkomst uit de badkamer was Cindy helemaal naakt; de tepels van haar stevige tietjes stonden hard omhoog. Ze drukte ze even tegen mijn borstkas, maar toen ik haar wilde zoenen zei ze dat ik moest wachten. Toen zag ik ook dat ze haar hand achter haar rug hield, alsof ze iets wilde verbergen, maar ze wilde niet zeggen wat. Haar tong zocht kringelend een weg omlaag langs mijn borstkast en ik liet me omlaag zakken op de rand van het bed om me eens lekker te laten verwennen.

Plotseling hoorde ik een vreemd geluid en ik voelde iets kouds op mijn pik. Ik opende mijn ogen en zag dat Cindy mijn ballen bespoot met slagroom! Ze hield de spuitbus boven mijn delen alsof ze een roomsoes ging maken. Ik was te verbaasd om iets te zeggen. Vooral toen ze het spul er weer af begon te likken en smakkende geluidjes met haar tong maakte. Het was niet te geloven, zo goed. Toen ik klaarkwam, vroeg ik me af hoe ze in vredesnaam zoveel room kon verwerken.

Toen ik uiteindelijk al mijn vocht geloosd had, wilde ik hetzelfde doen met haar, dus ik spoot slagroom over haar heerlijke, hete snee. Vervolgens stak ik mijn hoofd tussen haar benen en begon eerst de slagroom weg te likken en vervolgens haar eigen sappen. Toen ze klaarkwam, stond de mijne alweer fier in de houding voor de volgende ronde. Nou Diane, we hebben geloof ik meer dan vijf uur achter elkaar geneukt en in die tijd ben ik vier keer achter elkaar gekomen.

Wat me wel dwars zit, is dat Cindy er wel een hoop schijnt te hebben bijgeleerd. Waarschijnlijk krijgt ze meer seks dan ik. Ik ben er zeker van dat ze met andere jongens slaapt, iets wat ik niet kan voorkomen, maar het zal niet lang meer duren voordat ik afzwaai en weer dicht bij haar in de buurt zal zijn.

Nu zit ik met het volgende probleem. Ik wil het Cindy naar de zin maken. Ik wil met haar trouwen als ik uit dienst ben. Ik wil weten hoe ik ervoor kan zorgen dat ik haar niet verlies. Wat moet ik in hemelsnaam doen?

Ik zou je willen adviseren om eens een goed gesprek met Cindy te hebben als jullie de volgende keer weer samen zijn. Vertel haar wat je voor haar voelt en luister naar wat ze te zeggen heeft. Uit wat je vertelt, maak ik op dat het je een beetje dwars zit dat ze tijdens je afwezigheid met anderen vrijt. Misschien moet je je wat minder macho opstellen. Ben jij altijd even braaf, daar in Duitsland?

Zo te horen heeft Cindy een gezonde behoefte aan seks en weet ze hoe ze er iets moois van kan maken. Geniet ervan, zou ik zeggen!

HET CAFÈ-TRIO

Kort geleden heb iets fantastisch meegemaakt met twee heerlijke meisjes, waar ik je over zou willen vertellen. Al sinds jaar

Zendt uw brieven naar:
Schrijf Me,
Antwoordnummer 17010, 1016 JA AMSTERDAM

en dag ga ik naar het café op de hoek.

Ik heb daar een hoop tijd zoekgebracht met het praten met Marja, het meisje achter de bar en Alicia, een van de meisjes die de glazen haalt en spoelt.

Op een avond kwam het gesprek op ons liefdesleven. We waren alle drie alleen, dus veel viel er niet te vertellen. Wel spraken we met z'n drieën af voor een ontmoeting buiten het werk om.

Een week later stond ik voor de deur van het huis van Alicia. Marja en Alicia zaten al in spanning op me te wachten. Ze droegen alletwee een satijnen topje, kousen, jarretelgordel en hoge hakken. Marja was in het zachtroze gekleed en Alicia in het wit. Meteen toen ik ze zag, dreigde mijn stijve al mijn broekrits te doen scheuren. Marja en Alicia zijn midden in de twintig en zien er zalig uit.

Marja schonk me een glas wijn in en zei dat ik een douche kon nemen in hun badkamer.

Na het douchen trok ik een zijden kimono aan die ze voor me klaargelegd hadden en toen ik terugkwam in de kamer, lagen de twee vrouwen al in een verhit nummertje 69 op het bed. Ik ging op de rand van het bed zitten, nam een slokje van mijn wijn, en begon langzaam mijn pik te masseren, terwijl ik naar ze keek. Ze waren zo op elkaar ingespeeld dat je kon zien dat ze het vaker samen hadden gedaan. Het was Marja die me gebaarde mee te doen, dus ik zette het glas neer, deed de kimono uit en liet me naast hen op het bed vallen.

Ze legden me op mijn rug en Marja plaatste zich op mijn harde lid, terwijl Alicia haar hete schaamlippen over mijn mond liet zakken. Terwijl Marja langzaam op me heen en weer begon te rijden, dronk ik Alicia's vocht alsof ik stierf van de dorst. Ze smaakte heel zoet, en ik kon aan de uitdrukking op haar gezicht zien dat ze ervan genoot.

Na een poosje veranderden de meisjes van positie en ik had het gevoel dat ik in het seksuele Nirwana aangeland was. Ik likte en zoog aan Marja's kutje totdat ik bijna verdonk in het vocht dat uit haar stroomde. Marja kneedde mijn billen en likte mijn ballen totdat ik met een steun mijn lading in Alicia's kutje spoot. Ik ging uit haar en Marja begon mijn room van Alicia's neukgaatje af te likken, terwijl Alicia zelf met haar tong mijn leeggeschoten loop schoonmaakte.

Terwijl we wat bijkwamen, dronken we nog wat wijn en de video werd aangezet om een geile film te bekijken. Het werd een band waarin Seka en Vanessa del Rio wonderen verrichten met hun monden op de ballen en de lul van de een of andere gelukkige ziel. Een voorbeeld wat meteen navolging vond bij mijn twee vriendinnetjes. De blonde Marja begon mijn testikels te likken, terwijl de roodharige Alicia mijn lul verslond.

Vervolgens ging Alicia, net zoals in de film, op haar handen en knieën zitten en ik stak mijn pik op zijn hondjes in haar, terwijl zij zelf verder ging met het likken van Marja's poesje. Later veranderden we van positie zodat ik Marja kon naaien, terwijl Alicia haar tong bereed.

Daarna deed ik het bij Marja met de mond, terwijl Alicia wijn liet druppelen in de hete spleet van Marja. Het smaakte zalig; de combinatie van de fruitsmaak van de wijn en de heerlijke zoete nectar van haar poes was onweerstaanbaar.

We hadden die avond zoveel plezier samen dat we nu van plan zijn binnenkort een weekend op stap te gaan. Marja wil de bossen in en Alicia wil eigenlijk liever naar het strand, dus ik zal moeten beslissen. Maar waar we ook naartoe gaan, ik zal me niet vervelen!

Als je al je weekends in bed doorbrengt, maakt het niet uit waar je naartoe gaat, of wel soms? Dank je, dat je je avonturen met ons hebt willen delen. Als ik het zo hoor, dan denk ik dat je het inderdaad naar je zin zult hebben, waar jij ook naar toe gaat.

Ik kon aan haar gezicht zien dat ze van de behandeling genoot

---

HET VERJAARDAGSFEESTJE

Ik heet Liesbeth, ik ben vierentwintig en ik heb twee vriendinnen die Linda en Suzanne heten. Linda is zesentwintig en Suzanne wordt binnenkort drieëntwintig. We zijn alledrie in hetzelfde dorp opgegroeid en we zijn nog steeds dik bevriend. Linda en ik zijn alletwee op ons negentiende begonnen met seks. Linda had me verteld dat ze een lesbische vriendin had op school en, omdat ik interesse toonde, heeft ze me toen ingewijd in de geneugten van de lesbische liefde. Ik ontdekte al snel dat ik net zoveel hield van beffen als zij.

Het lag voor de hand dat Suzanne er vroeg of laat achter zou komen wat er tussen Linda en mij speelde. Het lot wilde dat ze onverwacht binnen kwam lopen, net toen Linda mij een beurt gaf met een voorgebonden dildo. Het was nogal een vertoning en we schaamden ons dan ook dood. Maar opeens kwam er een glimlach om de mond van Suzanne. Ze kleedddde zich snel uit en kwam bij ons liggen op het bed. Linda begon me meteen weer te neuken en Suzanne schoof haar zalige kutje over mijn lippen.

Uiteindelijk zijn Linda en Suzanne bij me ingetrokken. Door de geheimpjes die we delen zijn we nog dikker bevriend geraakt. Suzanne en ik houden er wel van om op z'n tijd met een spetter van een vent te slapen, maar Linda is alleen geïnteresseerd in vrouwen. Suzanne en ik hebben een mooie, echte pik liever dan een dildo, maar mannen hebben vaak moeite ons te bevredigen. Je moet namelijk weten dat Suzanne en ik het zalig vinden om onze kutjes lekker lang gelikt te hebben en dat kunnen de meeste mannen niet volhouden met als resultaat dat ze het snel opgeven. Tot op de dag van vandaag is geen van de mannen waar ik mee gevreeën heb in staat gebleken me zo'n allesoverdonderend orgasme te laten beleven, zoals Suzanne en Linda dat kunnen.

Een paar weken geleden hebben mijn vriendinnen me voor mijn verjaardag verrast met een feest waarvoor ook mijn vriend Henk was uitgenodigd. 's Nachts zijn we stiekem gaan zwemmen, nadat we over het hek van het zwembad waren geklommen. Het was de eerste keer dat Henk mijn vriendinnen topless zag. Naar de zwelling in zijn onderbroek te beoordelen, beviel het hem uitstekend. We hadden behoorlijk gedronken en we waren zo geil als wat. Linda vroeg Henk wie van ons de mooiste borsten had. Natuurlijk zei hij dat ik de mooiste had.

"Nou, ik neem dat we dan de winnares maar geluk moeten wensen," zei Linda tegen Suzanne en vervolgens begonnen ze alletwee mijn borsten te strelen en te zoenen. Ik schaamde me eerst eigenlijk een beetje, maar ik kon zien dat het Henk opwond wat er gebeurde. Op de een of andere manier liep het uit op een orgie met Henk die me neukte terwijl Linda mijn tieten afzoende en Suzanne zijn ballen likte. Nadat hij zijn lading in me leeggeschoten had, begonnen Linda en ik elkaar te beffen, terwijl Henk en Suzanne naast ons lagen. Volgens mij beviel het pijpen van Suzanne hem uitstekend, want hij bleef om meer smeken.

Een en ander heeft toch een vervelend gevolg gehad. Henk blijft maar aan m'n kop zeuren om herhaling van het gebeurde. Ik wil echter niet dat hij verliefd wordt op een van mijn vriendinnen. Wat moet ik nou doen?

Je vond het niet erg dat Henk uitgenodigd was, terwijl je waarschijnlijk wel wist dat er iets spannends zou gaan gebeuren. Maak je maar geen zorgen, ook al verlies je Henk, in zoverre dat ik het kan beoordelen, heb je in ieder geval altijd nog Linda en Suzanne om mee te vrijen. Geniet daarvan!

EEN MONSTER?

Ik ga al een jaar of drie met een meisje dat Cora heet. Het is een hele mooie meid en heel aantrekkelijk, maar ze komt uit een hele strenge, christelijke familie. In het begin was ze dan ook ontzettend preuts. Ik zeg 'was', want daar is nu wel verandering

OKTOBER

High Society Pin Up-kalender

Z	M	D	W	D	V	Z	Z	M	D	W	D	V	Z
				1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31							

in gekomen.

Op een dag zag ze een seksblad in mijn auto liggen en toen vroeg ze me blozend of ze het mocht lenen. Ze vertelde me dat haar ouders haar eigenlijk nooit voorgelicht hadden en dat ze er misschien wat van kon leren.

De volgende keer, toen ik haar met de auto thuisbracht, pakte ze in plaats van de standaardzoen bij afscheid, mijn hand en drukte die tegen haar borst. Ik kon haar hart voelen kloppen haar ogen waren gesloten en ze zag er een beetje angstig uit.

"Voelt het lekker?" fluisterde ze. Ik knikte. "Kus me," zei ze. Ik kuste haar en het verbaasde me hoe diep ze haar tong in mijn mond duwde. Ik betastte haar borsten en voelde hoe haar vingers mijn kruis zochten. "Laten we op de achterbank gaan," zei ze.

Ze knoopte haar bloesje los en bevrijdde haar schitterende borsten. "Vind je ze mooi?" vroeg Cora. Ik antwoordde door me voorover te buigen en haar zachtroze tepels in mijn mond te nemen.

Vervolgens deed ze haar rok en haar panty uit en ging achteroverliggen op de bank. Hoe vaak had ik er niet van gedroomd dat Cora voor me zou liggen, naakt, met haar beide benen gespreid om me haar donkere schaamhaar te tonen? Ik hoefde niet na te denken toen ik haar hese stem: "Lik me, lik me alsjeblieft," hoorde fluisteren. Ik had nog nooit eerder een meisje gelikt, maar ik had er genoeg over gelezen om op de hoogte te zijn van de techniek. Ik boog me snel voorover en begon haar heerlijk geurende flamoesje uit te likken. Cora kreunde en greep mijn hoofd om het dichter tegen haar schaamlippen te persen. "O ja, zo is het lekker, ga toch door, lekkere bengel van me!" Ik zoog me vast in haar roze vlees en deed mijn uiterste best, precies zoals ik het gelezen had. Uiteindelijk begon ze te trillen en te schokken, terwijl haar liefdesvocht langs mijn kin stroomde.

Nadat ze op adem gekomen was, zei ze dat het nu haar beurt was om het bij mij te doen. Ze trok de rits van mijn broek omlaag en bevrijdde mijn kloppende lid. Ze hield hem met beide handen vast en ik dacht dat ik ter plekke klaar zou komen. Cora kuste de gezwollen eikel en likte de schacht van mijn gespannen lid. "Doe ik het goed, zo?" Ik kon niet praten, dus ik knikte. Cora duwde mijn tamp langzaam in haar mond. Ik dacht nog steeds dat ik droomde, zo heerlijk was het. Haar hoofd schoof heen en weer over mijn paal, toen ik haar waarschuwde dat ik op het punt stond te exploderen.

Ze opende haar mond lang genoeg om: "Ik wil dat je in mijn mond komt" te zeggen, voordat ze weer verder ging. Mijn ballen hielden het niet langer uit en mijn pik begon zaad in Cora's mond te schieten. Ik bleef spuiten en zij bleef slikken, maar toch liep er nog wat langs haar kin en mijn pik. Ze zoog me eerst helemaal leeg en likte vervolgens ook nog mijn pik helemaal schoon.

Cora en ik praatten nog wat, terwijl we uitrustten en ze vertelde me dat ze het gevoel had dat een hele nieuwe wereld voor haar was opengegaan. Ze vroeg me of ik haar wilde neuken en ik haalde meteen een condoom tevoorschijn dat ik voor 'Het geval dat' altijd bij me gedragen had. Ik ging heel voorzichtig in haar en het duurde maar even voordat ik mijn lul tot aan m'n ballen in haar stak en het condoom vulde. Cora smeekte me haar tussen haar tieten te neuken, wat ik deed. Toen ik klaarkwam, schoot ik haar mond weer vol.

Sinds die keer is Cora helemaal losgeslagen. Ze is zonder dat haar ouders het weten aan de pil gegaan en elke keer als ik bij haar ben, wil ze vrijen. Het gaat zelfs zover dat ze, als we ergens zitten te eten, onder de tafel met mijn pik speelt. We gaan nooit meer samen naar de film, het enige wat we doen is neuken en likken tot we een ons wegen. Heb ik nu een monster gecreëerd?

Het was de eerste keer dat Henk mijn vriendinnen topless zag

Het lijkt me dat Cora de schade aardig inhaalt. Zoals wel vaker gebeurd met meisjes die uit hele strenge gezinnen komen. Hoe dan ook, er zullen zat mannen zijn die graag in jouw schoenen zouden willen staan. Ik zou je aanraden veel eieren en zalm te eten, want ik heb het idee dat er nog heel wat los kan komen bij je vriendin.

VAKANTIEPRET

Ik ben achttien jaar oud en een maand geleden ben ik voor het eerst met een vriendin op vakantie geweest naar Spanje.

Met mijn vriendin kan je hartstikke lachen en ze weet ook altijd allerlei leuke jongens te ontmoeten. Zelf ben ik daar niet bepaald de vlotste in.

Tenminste dat dacht ik, want nu ik terug ben, heb ik eens geteld en nou blijkt dat ik zelf vier vriendjes heb gehad. Ik heb niet echt met ze geneukt, maar ik heb wel allemaal hele spannende spelletjes met ze gespeeld. Nu zei een nichtje van me, toen ik het haar vertelde, dat ik een slet ben. Ik was razend natuurlijk, maar toch twijfel ik wel een beetje. Denk je dat ik iets fouts gedaan heb?

Maak je maar geen zorgen. Natuurlijk mag je feestvieren. Het is tenslotte niet elke maand vakantie. Ik denk dat je nichtje gewoon een beetje jaloers op jou is. Trouwens dit soort zedenpreeksters 'zijn zelf vaak de 'ergsten'. Overigens, wat je ook doet, wel voorzichtig zijn, hoor.

MIDDAGPAUZE OP KANTOOR

Ik ben vijfentwintig en ik werk als secretaresse op een kantoor. Nog niet zo heel lang geleden ben ik gescheiden, waarbij ons kind van vier aan mij werd toegewezen. Ik heb een goed betaalde baan. Ed, mijn baas, is een vierendertig jaar oude yuppie. Ik voel me al vanaf de eerste dag tot hem aangetrokken. Een paar weken geleden ging Eds vrouw er met haar vriendje vandoor. Natuurlijk was Ed er zwaar van onder de indruk en moest ik mijn best doen om hem op te beuren.

Afgelopen donderdag had ik het veel te druk om tussen de middag pauze te nemen en ik moest iets aan Ed vragen. Ik liep naar zijn kantoor en opende, zonder eerst te kloppen, zijn deur. Mijn mond viel open van verbazing toen ik Ed met zijn broek omlaag op het ontvangstbankje zag liggen, terwijl hij fanatiek zijn stijve masseerde.

Ik mompelde iets en liep achterstevoren zijn kantoor weer uit. Ik bloosde, maar ik was enorm opgewonden geworden. Mijn kutje was helemaal nat.

Ik begon te fantaseren bij het tafereel waar ik zojuist getuige van was geweest totdat de stem van Ed me terugbracht naar de werkelijkheid.

Hij stond voor mijn bureau en keek me beschaamd aan. Hij verontschuldigde zich; hij had gedacht dat ik de deur uit was gegaan. Hij vertelde me dat hij voor het eerst in weken weer opgewonden was geweest.

"Misschien kunnen we elkaar helpen," zei ik. Ik stond op en liep zijn kantoor binnen. Ik trok mijn rok omhoog en Eds mond viel open van verbazing. Ik zag hoe er een bobbel in zijn broek ontstond. Het duurde niet lang voordat we beiden naakt op het bankje lagen.

Zijn pik gaf me alles, waar ik van gedroomd had. Hij kwam twee keer in me klaar en schoot telkens zijn volle lading, seconden nadat ik klaargekomen was, in me. Onze timing was perfect.

Later, begon ik schuldgevoelens te krijgen. Ik maakte me zorgen over onze samenwerking. Wat moet ik nu doen?

Wat jullie twee beleefd hebben, is de ontlading van ongekropte gevoelens.
Het hoeft je werk niet in de weg te zitten, maar je zult er wel met hem over moeten praten, zodat jullie weten wat jullie van elkaar te verwachten hebben.

Alweer heel wat jaren draait de 27-jarige Marcella Mesker mee in de wereld van het vrouwentennis. Onlangs vond ze het dan ook tijd om haar bevindingen tot dusver op papier te zetten. High Society publiceert exclusief enkele passages uit haar boek 'Marcella Mesker - Het roerige leven van een tennisprof', waarin Marcella haar licht werpt op de verhoudingen tussen de tennisters onderling, het beeld dat het publiek heeft van Martina Navratilova en Chris Evert en haar eigen persoonlijke leven

DE WERELD VAN MARCELLA MESKER

DOOR MARCELLA MESKER

Het professionele vrouwentennis heeft haar plaats veroverd, maar dat ging niet zonder vallen en opstaan. Natuurlijk zijn er een aantal dingen gebeurd, die de naam van het vrouwentennis geen goed hebben gedaan. Zoals het uitlekken van de zeven jaar durende verhouding van de keurig getrouwde ster Billie Jean King met haar secretaresse Marilyn Burnett. De verklaring van Martina Navratilova, dat ze ging trouwen met haar vriendin, de bekende schrijfster Rita Mae Brown, viel ook niet bij iedereen in goede aarde. Dat was olie op het vuur voor degenen, die het vrouwentennis graag zagen afgeschilderd als een 'wereldje vol lelijke potten'.
Martina's verklaring kwam tijdens het toernooi van Eastbourne en de public relation mensen van de WITA probeerden zelfs met financiële middelen het nieuws uit de kranten te houden.
Linda Geeves, een onbetekenende Engelse speelster, waarvan wij altijd al zeiden, dat er een 'steekje aan los zat', bakte het helemaal bruin. Ze verkocht tijdens Wimbledon voor 5000 pond een verhaal aan de journalisten, dat zij in de kleedkamer oneerbare voorstellen van bepaalde speelsters had gekregen. Zij noemde de namen van Billie Jean en Martina.

FOTO'S: RICHARD VISSERS

Daarmee bombardeerde ze zichzelf eigenlijk tot leugenaarster, omdat zij, als mindere speelster, niet eens in de kleedkamer van genoemde speelsters mocht komen. Maar de kranten pakten het verhaal op en het publiek smulde van deze nonsens.
Natuurlijk zijn niet alle of bijna alle speelsters lesbisch. Misschien komt het in het vrouwentennis iets vaker voor dan in de gewone samenleving, net als in andere overwegend vrouwelijke gemeenschappen, zoals gevangenissen.

HET IMAGO VAN VROUWENTENNIS

Billie Jean King heeft er voor gezorgd, dat het vrouwennetennis in vele opzichten gelijkwaardig werd aan dat van mannelijke collega's. Zij was mede verantwoordelijk voor de invoering van het professionalisme bij de vrouwen in de zeventiger jaren. In de tijd dat de emancipatiestrijd in volle gang was, deed zij haar best om te bewijzen, dat die speelsters niet allemaal dom waren', niets beters te doen hadden' en toch geen kerel konden krijgen'. Voor deze niet-aflatende strijd kreeg zij veel waardering en terecht. Helaas konden zij en later ook Martina Navratilova dit heersend imago van de profspeelsters niet helemaal verdringen. Door Martina's uitlatingen en gedrag is zij het idool van een bepaalde groep vrouwen geworden. Dat werkte bevestigend op een deel van die vooroordelen.
De laatste jaren is er sprake van een positieve verandering in het beeld, dat mensen van het vrouwentennis hebben. De eerste profspeelsters, die daartoe bijdroegen, waren Chris Evert en Evonne Goolagong. Zij zagen er charmant uit en hadden een vrouwelijke uitstraling. Op de baan gedroegen zij zich als echte dames en dat verklaarde, afgezien van de tennisprestaties, hun grote populariteit. Chris kon het zich best permitteren om er naast haar tenniscariere een vrolijke levenswandel op na te houden. Haar eigen imago en dat van het vrouwentennis werden niet aangetast door haar echtscheiding en het gefluister over verhoudingen met popsterren en acteurs.
Een nieuwe generatie speelsters diende zich aan. Andrea Temesvari, Carling Bassett en Gabriela Sabatini zijn jong, spelen fantastisch tennis en zien er ook nog beeldschoon uit. Niet voor niets krijgen juist deze meisjes de meest lucratieve sponsorcontracten aangeboden.
De toename van aantrekkelijke speelsters en het geld, dat er voor ons te verdienen valt, bracht nog een verandering met zich mee. Het vrij besloten circuit kon zich ineens verheugen in de aandacht van mannen. Op allerlei manieren doken ze op in deze tot voor kort bijna exclusieve vrouwenwereld. De laatste jaren worden er ook mannelijke fans en 'groupies' gesignaleerd. We krijgen bergen fanmail. Regelmatig lezen we elkaar brieven voor, waarvan de inhoud varieert van uiterst romantische huwelijksaanzoeken tot banale beschrijvingen van dromen.
Tracy Austin ontving eens een brief van een eenvoudige boer, die schreef: 'Ik ben 35 jaar en jij 19. Dat zijn dus precies de juiste leeftijden. Ik bezit tien koeien, drie varkens en een geit. Met jouw geld kunnen we hier riant leven, dus kom volgende week op mijn boederij leven.'
Je maakt inderdaad van alles mee als prof. Ik zat een weekje in het trainingskamp van de bekende coach Harry Hopman. Met één van de tennisleraren kon ik goed opschieten. Mike was van mijn leeftijd en we gingen vaak samen uit eten en naar de film. Ik wilde het daar graag bij laten, maar Mike's plannen gingen aanzienlijk verder. Hij kwam naar toernooien kijken en wilde me graag als verloofde aan zijn familie voorstellen. Ik meende een elegante manier gevonden te hebben om me uit deze situatie te redden. Bij Hopman speelde regelmatig een Portugese miljonairszoon. Deze Alvaro bezat een schitterend huis in de buurt en nodigde me uit voor een gezellig middagje bij hem thuis. Ik accepteerde zijn invitatie met in mijn achterhoofd het idee, dat dit Mike wellicht tot andere gedachten zou brengen. De villa was omringd door Ferrari's en aanverwante voertuigen. De meeste gasten wilden naar een populair televisieprogramma kijken, maar ik had daar geen zin in. Met mijn voorstel om te gaan zwemmen stemde alleen Alvaro in. Daarna bleek ook alleen Alvaro zin te hebben om mee te gaan naar de sauna en het begon er verdacht veel op te lijken, dat dit alles vooropgezet was. In de sauna klonk al spoedig romantische muziek uit verborgen luidsprekers. Ik kreeg het letterlijk benauwd en vroeg mijn gastheer mij de douche te wijzen. Het aangewezen vertrek bleek echter zijn slaapkamer. Hoogpolig tapijt, overal spiegels en zwart satijnen lakens op een hemelbed. Toen ik Alvaro duidelijk maakte, dat mijn verlangens uitsluitend naar de douche uitgingen, verwees hij me duidelijk teleurgesteld naar de badkamer. Ik stond nog geen minuut onder de koude straal, of mijn Portugese aanbidder was al aan mijn zijde. 'Van de regen in de drup', bedacht ik me en voegde me zo snel mogelijk bij de rest van het gezelschap. Hun taxerende blikken waren voor mij voldoende bewijs van de veronderstelde vooropzet.

Ik stond nog geen minuut onder de koude straal, of mijn Portugese aanbidder was al aan mijn zijde

KOUDE OORLOG

De profspeelsters gaan op en buiten de baan anders met elkaar om dan hun mannelijke collega's. Terwijl mannen vaak spontaner zijn en zeggen wat ze denken, zijn de vrouwen wat bedachtzamer. Schelden en smijten met rackets zijn een uitzondering. Vrouwen houden hun gedachten eerst een tijdje voor zichzelf en praten er dan later over. Dat kan op een positieve en een negatieve manier gebeuren. Soms in het geniep, soms op een normale manier, terwijl je elkaar in de ogen kijkt.
Het voeren van een koude oorlog op de baan is bij mannen veel gebruikelijker. Die schromen niet om op allerlei manieren hun tegenstander te intimideren. Zoiets gebeurt bij ons zelden. Een uitzondering vormde, alweer, Billie Jean King. Zij vond, dat alle middelen geoorloofd waren om je tegenstandster te verslaan, op en buiten de baan. Ik zal nooit de Wimbledon-finale van 1975 vergeten, die ik op de televisie zag. Billie Jean King versloeg haar rivale Evonne Goolagong met 6-0, 6-1. Na afloop van de wedstrijd werd haar commentaar gevraagd op het matige spel van Evonne. Ze antwoordde: 'Matig spel? Hoe kom je daarbij? Evonne speelde juist de best partij uit haar leven!' Die trap na was een onderdeel van haar oorlogsvoering en intimidatie-politiek. Ik dacht op dat moment: 'Voor haar moet ik oppassen.'

MARTINA EN CHRIS

Voor de meeste speelsters en het publiek hebben de echte toppers als Evert en Navratilova een soort aureool om zich heen. Dit maakt hen vrijwel onbenaderbaar. Voor henzelf is dit een vorm van bescherming tegen opdringerige mensen.
Ik leerde Martina beter kennen tijdens het Australische circuit, mijn favoriete toernooireeks. We speelden in het grote Kooyong-stadion in Melbourne en zaten met z'n tweeën te wachten in de kleedkamer. We raakten in gesprek over onze hobby's. Ik vertelde, dat ik net met bridgen was begonnen. Martina had zelf ook net dit fascinerende kaartspel ontdekt, dankzij haar coach Mike Estep en diens vrouw Barbara. Vanaf dat moment hebben we regelmatig samen gekaart en zo leerde ik deze superster vrij goed kennen. Vaak spraken we af in haar hotel, aten samen iets en kregen daarna een paar uurtjes les van Mike. Natuurlijk wist ik, dat Martina sexueel anders geaard was. Haar toenmalige vriendin, basketballspeelster Nancy Lieberman vond dat potentiële tennis-tegenstanders niet als vrienden beschouwd mochten worden en probeerde een einde te maken aan onze gezellige bridge-avondjes. Gelukkig verbrak Martine die relatie. De volgende liefde in haar leven werd Judy Nelson, een

knap vrouwtje uit Dallas. Maar Judy was getrouwd en had twee zoons. De affaire werd door de meeste Amerikanen dan ook als zeer ongepast en onacceptabel ervaren. Daar had Martina het heel moeilijk mee. Ze had vrienden nodig, maar die waren er nauwelijks. Daar had Lieberman's houding tegenover collegaspeelsters wel voor gezorgd.

Nu vond ik de situatie ook niet de normaalste van de wereld, maar ik beschouwde haar priveleven haar eigen zaak. Ik onderhield mijn contacten met haar en we bridgeden gewoon door.

In mei 1984 behaalde Martina voor het eerst het felbegeerde Grand Slam, dus vier achtereenvolgende overwinningen op de vier grootste toernooien. Op de speciale party, die ter gelegenheid daarvan werd gehouden, waren slechts drie speelsters aanwezig. Haar huidige en vroegere dubbelpartners, Pam Shriver en Betsy Nagelsen, en mijn persoontje. Ze heeft het zeker gewaardeerd, dat ik in deze moeilijke tijd achter haar bleef staan.

Aanvankelijk voelde ik me in dit jet-set wereldje prima thuis. Via Martina ontmoette ik veel beroemde mensen en in haar gezelschap gingen alle deuren open. Maar na een poosje kreeg ik er genoeg van om gerekend te worden tot de entourage van de superster. Er hingen altijd talloze mensen om haar heen, waarvan ik de indruk had, dat ze niets om haar gaven, maar alleen uit waren op een stukje van haar roem en geld. Ik heb wel eens medelijden met haar. Al die mensen, die haar vertellen welk huis of welke auto ze moet kopen en misbruik maken van haar angst om alleen te zijn. Daar wilde ik niet toe gerekend worden. We kunnen nog steeds goed met elkaar opschieten maar het regelmatige contact is voorbij.

Chris Evert gaat zelden met collega's om. Ze omringt zich graag met bekende acteurs en popsterren. Ik heb haar pas goed leren kennen door ons gezamenlijk werk als bestuurslid van de WITA, onze eigen vakbond. In tegenstelling tot Martina, die ook in het bestuur zit, maar niet zo actief is, verzet Chris heel veel werk. Ze leidt vergaderingen en is de drijvende kracht. Haar landgenoten zien haar als de ideale Amerikaanse vrouw, met het aardige gezicht, een goed figuurtje en correct gedrag. 'Chris Evert zweet niet, maar transpireert.'

Eigenlijk gaat dat ideale beeld niet helemaal op. Zij verteld de schuinste moppen en plaatst de meest banale opmerkingen van iedereen. Haar gevleugelde motto: 'A dirty mind is a joy forever' is bij alle speelsters bekend. Die kant van de all American girl' kent bijna niemand buiten de tenniswereld. In de boeken, die over haar zijn verschenen, komt de echte Chris Evert niet naar voren. Integendeel, ze werken bevestigend voor de bestaande publieke opinie. Deze superster was en is van enorm belang voor de ontwikkeling van het proftennis voor vrouwen. Ze staat al meer dan tien jaar aan de absolute top en hoe ze dat volhoudt is voor velen een raadsel. Ogenschijnlijk doet ze er geen bijzondere dingen voor. Van haar mentale instelling kunnen de meeste tenissers een hoop opsteken.

EEN NIEUWE SUPERSTER

Jarenlang hebben Chris en Martina het vrouwentennis beheerst. Ze verdeelden de belangrijkste titles onder elkaar en slechts Hana Mandlikova kon daar zeer incidentieel iets tegen in brengen. Zonder twijfel speelde hun onderlinge rivaliteit een grote rol. Ze waren vroeger ook bepaald geen vriendinnen en zeiden zelfs wel eens minder prettige dingen over elkaar. Maar die rivaliteit heeft al enige tijd plaats gemaakt voor een soort bondgenootschap. Hun eeuwige strijd om ale aanvallen op hun toppostities af te slaan bracht hen dichter bij elkaar. Tot voor enkele jaren was het volslagen ondenkbaar, dat zij in hetzelfde team voor de strijd om de Federation Cup zouden uitkomen. Alleen al de problemen, die zouden ontstaan over wie de eerste single voor haar rekening zou nemen, maakte dat onmogelijk. Maar in 1986 stonden de twee ineens samen in het Amerikaans team in Praag en was er in dat opzicht niets aan de hand. Toen Chris een minder prettige periode beleefde na haar scheiding van John Lloyd, nodigde Martina haar zelfs uit om te komen logeren in één van haar vakantieverblijven, dat in een schitterend skigebied ligt.

Chris Evert vertelt de schuinste grappen. Haar motto is ook: 'A dirty mind is a joy forever'

Deze verminderde competitie is zonder twijfel één van de oorzaken van het doorbreken van hun hegemonie. Maar ook zonder dat voordeel was Steffi Graf er wel gekomen. Zij is de nieuwe superster, die Chris en Martina regelmatig aftroeft en heel snel de hoogste plaats op de wereldranglijst zal innemen. De eerste keer, dat ik tegen Steffi speelde, was in Parijs in 1986. In de voorgaande ronden had ik een goede vorm getoond en vooral de partij tegen Bettina Bunge had me het nodige zelfvertrouwen gegeven. Steffi liet me echter alle hoeken van de baan zien. Ze speelt een ongelooflijk hoog tempo en je krijgt tegen haar werkelijk geen moment de kans je eigen spel te spelen. In dat opzicht is ze zelfs een stuk beter dan Martina en Chris ooit waren. Ik ken haar persoonlijk niet erg goed. Haar vader Peter zorgt ervoor, dat ze weinig contacten heeft. Dat bleek in datzelfde jaar, toen ik haar voor Tennis Magazine wilde interviewen. Steffi wilde graag, maar haar vader saboteerde elke afspraak. Het is te hopen, dat ze snel leert haar eigen weg te gaan.

GELD EN MACHT

Opeens waren ze er. Lange, blonde vlechten, beugels in de mond en tweehandige backhands. In plaats van naar school te gaan, bestormden ze de wereldranglijst.

Tracy Austin was 17 jaar oud en nummer één van de wereld. De beugel en de staartjes verdwenen, maar geestelijk bleef Tracy een kind. Niet onbegrijpelijk. In plaats van schoolvriendinnetjes en vriendjes vormden haar coach en haar dikke moeder Tracy's enige gezelschap. De vele dollars bezorgden haar geen vriendschap onder de speelsters. Vaak vormde ze het mikpunt van spot en plagerijen in de kleedkamers, waar ze zich op het toilet omkleede en nooit douchte. Ze was niet de enige.

Andrea Jaeger drong ook door tot de wereldtop. Gecoached door haar vader Roland, een ex-boxer uit een bedenkelijk millieu, is zij het duidelijkste voorbeeld hoe een jong, succesvol meisje er zonder de juiste begeleiding volkomen onderdoor kan gaan. In de hotels bonsde ze midden in de nacht op deuren of belde speelsters uit hun bed. Regelmatig liep ze met een groot mes te zwaaien. Ze was enorm onbeschoft en beledigde scheidsrechters en officials aan de lopende band. Ze deinsde er ook niet voor terug om de meest afschuwelijke racistische opmerkingen te maken aan het adres van donkere speelsters, zoals Renee Blount, hetgeen op een proces uitliep. Soms kon ze een partij moedwillig verliezen en probeerde ze mensen in het publiek met de bal te raken.

Vechtpartijen in de kleedkamer waren geen uitzondering. Veel van haar wangedrag was het gevolg van een slechte opvoeding. Wanneer ze verloor, was het huis of de hotelkamer te klein. Het is maar beter, dat Andrea niet meer meedraait in het circuit. Zowel voor haarzelf als voor de andere speelsters.

LIEFDE EN BAAN

In de begintijd van mijn profcarrière was ik behalve jong en redelijk onschuldig, ook nogal eens naïef. Veel mannen leken dat wel leuk te vinden. Aanvankelijk was ik erg gevleid door hun aandacht en uitnodigingen. Dat leidde wel eens tot benarde situaties. Ik vloog naar Montreal om de kwalificatie van de Canadian Open te spelen. Samen met een Amerikaanse speelster bleek ik de enige, die voor het toernooi aan-

Lees verder op pagina 87

De een heeft leed en de ander lust.
Dat is zo 's werelds deel.

William Shakespeare

TEKST: PETER HAGTINGIUS ILLUSTRATIE: PAUL SCHINDELER

DE CRASH

Een verregende zomer en een fatale vrijdagmiddag. Niets blijft het vaderland bespaard dit jaar. Maar sinds die spiksplinternieuwe Fokker op Schiphol door zijn Britse hoeven zakte, knijpen ze 'm in Zwitserland als een ouwe dief.

Laten we eerst even vaststellen dat de mensheid onverbeterlijk is. Dit is vermoedelijk ook het aardige van de mensheid. Want hadden we behoord tot een leergierige of zelfs meer oplettende soort, dan hadden we in de loop der geschiedenis tal van prachtrampen en wonderschone ongelukken moeten missen. Dat zou zonde zijn geweest. Tenslotte zijn we allemaal alarm-junkies en is het blauwe zwaailicht onze dope.

In dit verband zijn we de vliegtuigbouwers van Fokker enige dank verschuldigd. Iedere Nederlander met een beetje IQ tussen de oortjes zal het op goede gronden uit zijn hoofd laten om bijvoorbeeld een Engelse auto te kopen. Maar de waaghalzen die bij Fokker de arbeidsplaatsen van ingenieurs bezet houden, bestellen bij Maggie Thatcher blijmoedig een landingsgestel, dat het dus prompt begeeft zodra iemand even flink in de remmen knijpt. Zo kon er op Schiphol op die laatste vrijdag van juli gelukkig weer eens met groot materieel worden uitgerukt.

Een breekbare intellectueel als de filosofisch onderlegde mathematicus Blaise Pascal, die in het Frankrijk van de zeventiende eeuw als denkertje zijn brood verdiende, heeft ooit verklaard: "Al het leed der mensen spruit hieruit voort dat zij niet rustig in hun kamer kunnen blijven." Wat een trut! Hij was misschien geen uitgesproken domme man, maar als stoffige boekenwurm had hij van onvervalst amusement geen kruimel camembert gegeten en het besef dat mobiliteit vaak een nog onuitputtelijker bron van vermaak is dan het variété van piemelaar en gleuveling kon dus onmogelijk tot hem doordringen. De heer zij geloofd en geprezen dat Anthony Fokker de mens beter verstond. In juli 1919 begon hij zijn eigen vliegtuigfabriekje en in datzelfde jaar was hij betrokken bij de organisatie van de Eerste Luchtverkeer Tentoonstelling in Amsterdam. "Groots en meeslepend" werd er toen geleefd door tenminste 4000 heroïsche

landgenoten die hun luchtdoop aandurfden onder verwijzing naar van Speycks befaamde slogan: "Dan liever de lucht in!". Met die pioniers is het goed afgelopen. Er werd gevlogen met een Spijker en een van Berkel, die feilloos functioneerden, hetgeen trouwens ook gold voor het Fokkertje dat werd ingezet. Maar ja, toen werd een Fokker nog gemaakt van degelijk Nederlands materiaal.

Het kan best wezen dat de gemiddelde Engelsman in de eerste helft van deze eeuw het verschil nog kende tussen een landingsgestel en een lucifershoutje, maar de oude heer Fokker nam maar liever geen risico. Kennelijk is die opvatting niet uitgegroeid tot een soort bedrijfscultuur. Wie anno 1987 in Engeland een order plaatst voor een produkt dat tenminste betrouwbaar moet zijn, trekt niet alleen de aandacht; hij is in een mum van tijd de risée van de wereldhandel. Op voorhand mogen we dan ook niet uitsluiten dat Fokker-president Swarttouw zo iemand is die eén mega-chip bij Smith Zoutjes bestelt.

Niet alleen het landingsgestel, maar ook de Rolls Royce Tay-motor van de nieuwe Fokker 100 komt uit Engeland en gezagvoerder Hofstra mag dus van geluk spreken dat hij op die rampzalige vrijdag pas in moeilijkheden raakte toen hij de remmen testte van het prototype PH-MKH. De driekoppige bemanning had negen meetexperts van de Rijksluchtvaartdienst aan boord, mensen die moeten beoordelen of en zo ja wanneer de Fokker 100 een luchtvaartbewijs krijgt. Dat zal dus nog wel even duren. Hoewel...officiële woordvoerders blijven hardnekkig beweren dat dat fel begeerde document geheel volgens schema in november zal worden afgegeven. Hoeveel bolhoeden, die hun steekpenningen in ponden krijgen uitbetaald, werken er eigenlijk bij de Rijksluchtvaartdienst?

De vraag die zich thans aandient, luidt: heeft Fokker een poot om op te staan? NRC/Handelsblad (1-8-87) meldt fijntjes: "In de geschiedenis van de F-27 en F-28 komen vergelijkbare incidenten met de hoofdlandingsgestellen voor." Pijnlijk. Was het niet zo dat een ezel zich in het gemeen... In dit verband kan het helemaal geen kwaad om even te verwijzen naar een persbericht van Fokker, waarin de oorzaak van "het incident" uit de doeken wordt gedaan: "De Fokker 100 diende met aanzienlijke hogere landingssnelheid dan normaal te landen en daarna - op de baan nog eens te versnellen om dan de straalomkeerders te beproeven. Na geland te zijn, trad in de versnellingsfase de 'shimmy' in de vorm van een hevige vibratie op, die tot gevolg had dat eerst de torsieschaar afbrak en daarna de landingspoot. Met volle remkracht van de straalomkeerders kwam het vliegtuig gecontroleerd tot stilstand waarbij de landingsbaan over een lengte van 1500 meter werd beschadigd door het overgebleven deel van poot. De vleugeltip raakte aan het einde van de landing de grond." Laten we ervan uitgaan dat deze

---

Hoeveel bolhoeden, die hun steekpenningen in ponden krijgen uitbetaald, werken er eigenlijk bij de Rijksluchtvaartdienst

---

analyse niet door een paar Engelsen in elkaar is geflanst en dat het verhaal zo ongeveer klopt. Want veel intrigerender zijn de laatste regels van het persbericht. Lees maar: "Samen met de toeleverancier Dowty Rotol onderzoekt Fokker Aircraft B.V. de 'landing gear shimmy' met grote voorrang. Eventuele aanpassingen worden hierbij in ogenschouw genomen." Een hele geruststelling! Een vliegtuig zakt nog tijdens de training als een aangeslagen bokser door zijn enkels, maar dat is blijkbaar geen reden om meer te overwegen dan "eventuele aanpassingen". Wil Fokker eigenlijk wel een poot hebben om op te staan?

Zes luchtvaartmaatschappijen hebben tot nu toe 87 van die machines besteld en tevens bestaan er nog eens opties voor 91 van die toestellen. Swissair heeft het nu bedenkelijke voorrecht straks de eerste in ontvangst te mogen nemen; eind november, als de Rijksluchtvaartdienst zich tenminste soepel blijft opstellen. Een oncontroleerbaar gerucht wil dat Swissair-piloten op het ogenblik een spoedcursus Engels remmen volgen, hetgeen in de praktijk hetzelfde is als niet remmen. Hier en daar schijnt men een Alp te hebben verplaatst om de landingsbaan extra lang te kunnen maken voor die eerste Fokker 100. 't Is even een investering, maar het gaat natuurlijk om een onmisbare veiligheidsvoorziening, want als je wel remt met zo'n ding, zijn de gevolgen niet te overzien.

Is dit een reden om medelijden te hebben met die Zwitsers? Helemaal niet! Tenslotte gaat het hier om een gaaf geval van eigen schuld, dikke bult. De Zwitsers hadden van hun eigen Frits OmbudsBom kunnen leren dat je nooit iets moet kopen dat nog niet bestaat. Koopt er nog iemand een auto zonder eerst een proefrit te maken? Alleen Zwitsers, die kennelijk zijn blijven steken in het Wilhelm Tell-denken. Laat hen een tekeningetje van een grote vogel zien en je splitst hen een vliegtuig in de maag. Heeft Swarttouw misschien een broer die Olivier heet?

Peter Hagtingius is als columnist verbonden aan High Society.

Paul Schindeler van Virgo Design maakte de air-brush.

BABETH

'TER HERINNERING AAN DIE HETE ZOMER VAN 1987'

Het afgelopen voorjaar was er welbeschouwd maar één zwaluw over het buitenhuis gevlogen, maar bijna niemand had er bij stilgestaan.

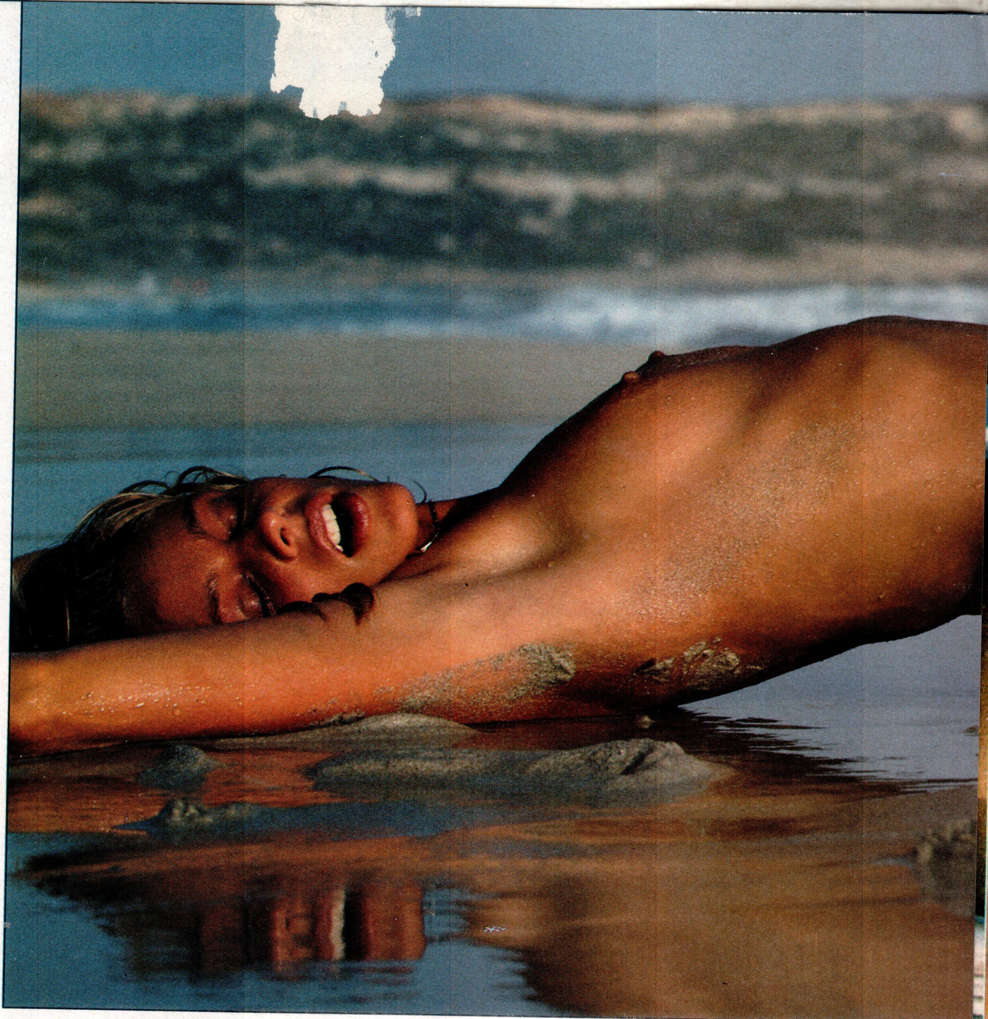
Wel Babeth. Zij herkende de taal van de vogels en vloog nog net op tijd uit om te overzomeren.

Terwijl Beth's vrienden dweilden met de kraan open, vierde de net 23-jarige Brusselse op een onbewoond eiland bij Jamaica haar dreadlock-holiday.

Het waren hete dagen, maar de zee was overal. Toch dwaalden de gedachten van Beth soms af naar het verre Vlaanderen. Naar de oevers van het Kanaal van Gent naar Terneuzen, naar de knusse staminekes en naar haar baas op de ambassade.

Vlak voordat dat allemaal weer werkelijkheid zou worden, stond de Vlaamse nog een verrassing te wachten. Een van haar vrienden uit Kingston kwam de door hem gemaakte foto's brengen.

"Ter herinnering aan die hete zomer van 1987" stond er bij.

HIGH SOCIETY BABETH

VOOR HETZELFDE GELD

High Society neemt u mee in de wereld van aandelen, opties, valuta en obligaties

DOOR HANS KNOOP

Niet zelden wordt in journalistieke reportages de Europese Optiebeurs in Amsterdam (EOE) smalend wel het "Yuppie Casino" genoemd.

Nu, met de introductie van de zogenaamde index-opties en Amerikaanse index-opties zou je met wat verbeelding het fraaie gebouw van architect Cees Dam (die ook de Stopera ontwierp) zelfs het Las Vegas van het Europese continent kunnen noemen.

Directie en bestuur van de optiebeurs doen er alles aan om de drempel aan het Rokin zo laag mogelijk te maken. Met een bedrag van tienduizend gulden kun je aan de optiebeurs al aardig meedoen. Voor het behalen van gelijke winsten zou je op beursplein 5 zeker de tienvoudige inzet nodig hebben. Zij het wel met één nadrukkelijk verschil: op de effectenbeurs kan je geld verliezen, maar blijven de verliezen beperkt. De aandelen kunnen stijgen of zakken, maar helemaal waardeloos worden ze nooit.

Op de optiebeurs speel je in feite 'va banque'. Je opties zijn op de afloopdatum of (aanzienlijk) gestegen of geheel waardeloos geworden. De sky is the limit, maar je verlies kan de totale inzet bedragen.

Kortweg zou je kunnen stellen dat een optie een koop of verkooprecht inhoudt van een bepaald aandeel tegen een van tevoren overeen gekomen prijs gedurende een eveneens van tevoren overeen gekomen periode (maximaal negen maanden).

Het aandeel Philips kost thans een dikke vijftig gulden. Een optie op dat aandeel kost slechts enkele guldens. Stijgt de koers van het aandeel dan wordt ook de optie duurder. Je kan je optie (kooprecht) dan met winst verkopen. Zakt het aandeel dan wordt je kooprecht minder geld waard. Als op de afloopdatum het aandeel lager genoteerd staat dan de overeengekomen koers, dan is je optierecht dus waardeloos geworden en ben je je inzet volledig kwijt.

Om in index-opties te speculeren is geen kennis van bedrijfseconomische omstandigheden vereist. Je gokt immers niet op het wel en wee van een bepaalde onderneming, maar op dat van de economie

Bovenstaande gaat op voor kooprechten (de calls). Voor verkooprechten geldt het spiegelbeeld. In dat geval ga je juist bij dalende aandelenkoersen geld op je opties verdienen.

Een en ander betekent dat voor het speculeren in aandelenopties kennis van de bedrijfseconomische situatie van de onderneming waarop je geld inzet gewenst is. Je dient te weten of het met Philips op de wat langere termijn goed of slecht zal gaan.

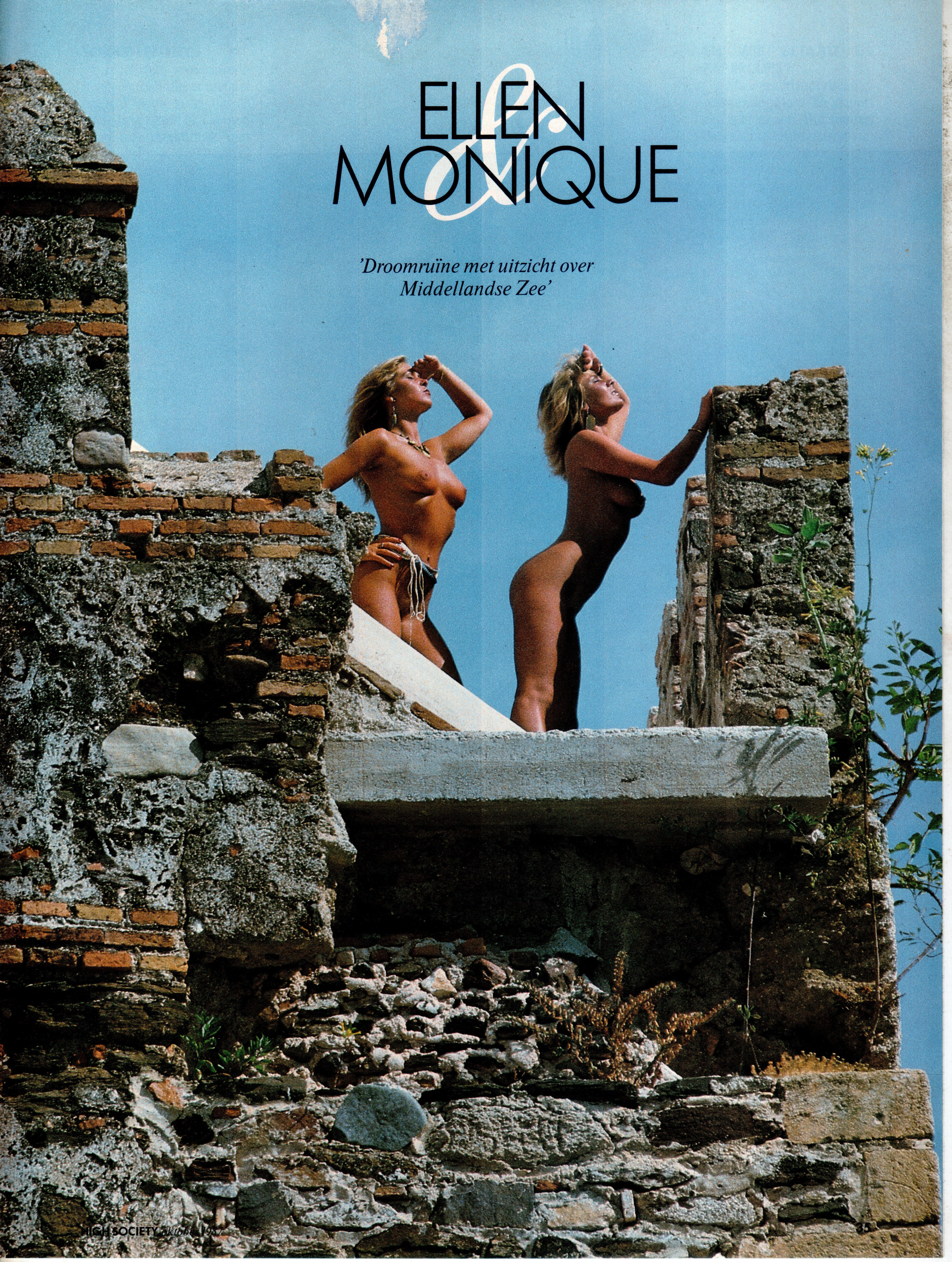
Omdat niet iedereen over de kanalen en deskundigheid beschikt om die kennis en informatie te vergaren, zijn recentelijk aan de EOE andere type opties geïntroduceerd, de zogenaamde index-opties. De EOE kent er twee. De eigen EOE-index (het gemiddelde van de Nederlandse fondsen waarop opties verkrijgbaar zijn) en, sinds eind augustus, de Major Market Index. De MMI-opties zijn een gemiddelde van de twintig belangrijkste Amerikaanse aandelen. De koersen van die opties worden in Amsterdam in dollars weergegeven, hetgeen impliceert dat je indirect tevens op een hogere of lagere dollar speculeert. Loopt de koers van een MMI-optie in Amsterdam op en stijgt in dezelfde periode ook de dollar dan eet je dus in feite van twee walletjes en maak je een dubbele winst. Om in index-opties te speculeren is geen kennis van bedrijfseconomische omstandigheden vereist. Je gokt immers niet op het wel en wee van een bepaalde onderneming, maar op een algemene op- of neergaande trend van de totale markt. Zeg maar op het wel en wee van de economie. De Amerikaanse indexen (de Dow Jones en MMI zijn de twee voornaamste) zijn de afgelopen maanden spectaculair gestegen. Aanzienlijk meer dan de lokale indexen in Amsterdam. Sterker nog: zij die de afgelopen maanden hebben gegokt op een stijging van de Amsterdamse EOE-index hebben grof geld verloren, terwijl gelijktijdig in de Verenigde Staten op de MMI vermogens zijn verdiend.

Niet zonder reden hebben beleggers en speculanten de introductie van MMI-opties in Amsterdam dan ook met gejuich ontvangen. In de eerste week waarin MMI-opties in Amsterdam werden verhandeld stond die index zo rond de $ 535. Een oktober-koopoptie (call) van $ 540 deed een koers van $ 15. In concreto betekent dit het volgende: Als je een koopoptie oktober 540 koopt kost dat 100 x $ 15 is ruim drie duizend gulden. Breekt de index tussen het moment van aankoop en expiratie (de laatste week van oktober) door de 540 dan zal de optie grofweg vijf dollar minimaal in waarde toenemen. Tel uit je winst: 500 dollar, dus ruim duizend gulden. Blijft die index vliegen en staat deze half september op bijvoorbeeld 545 dan ligt je winst al rond de tweeduizend gulden en dit alles op een inzet van een mille of drie. Zakt de index echter onder de 535 (waarop hij stond op het moment van verkoop) dan zit je navenant in de verliezen om uiteindelijk op de expiratiedatum van je inzet nul cent over te houden. Anders dan het wagen van een gok op de Amsterdamse (eigen) EOE-index zouden wij -met alle reserves u durven aanraden een gokje koopopties MMI te wagen. Niet alleen zien we de Amerikaanse beurs verder stijgen, maar eveneens zijn we "vast" op de dollar. "The proof of the pudding is the eating", zeggen de Britten. Probeer het zelf maar eens uit. De verwachting luidt dat het beginners geluk U toelacht...

ELLEN & MONIQUE

'Droomruïne met uitzicht over Middellandse Zee'

De hotelkamer was wat tegengevallen. Ellen had Monique de schuld gegeven, want die had uiteindelijk de reis geboekt.

Niettemin, de omgeving was prachtig en de zon bleef ook maar schijnen alsof het niets kostte. Al na een paar dagen hadden hun lijven zich weer helemaal opgeladen in de zonnewarmte

Monique vond echter dat Ellen veel te gemakkelijk was met het leggen van contacten in de plaatselijke discotheek. 'Daar krijgen we nog eens heibel mee,' waarschuwde ze haar vriendin.

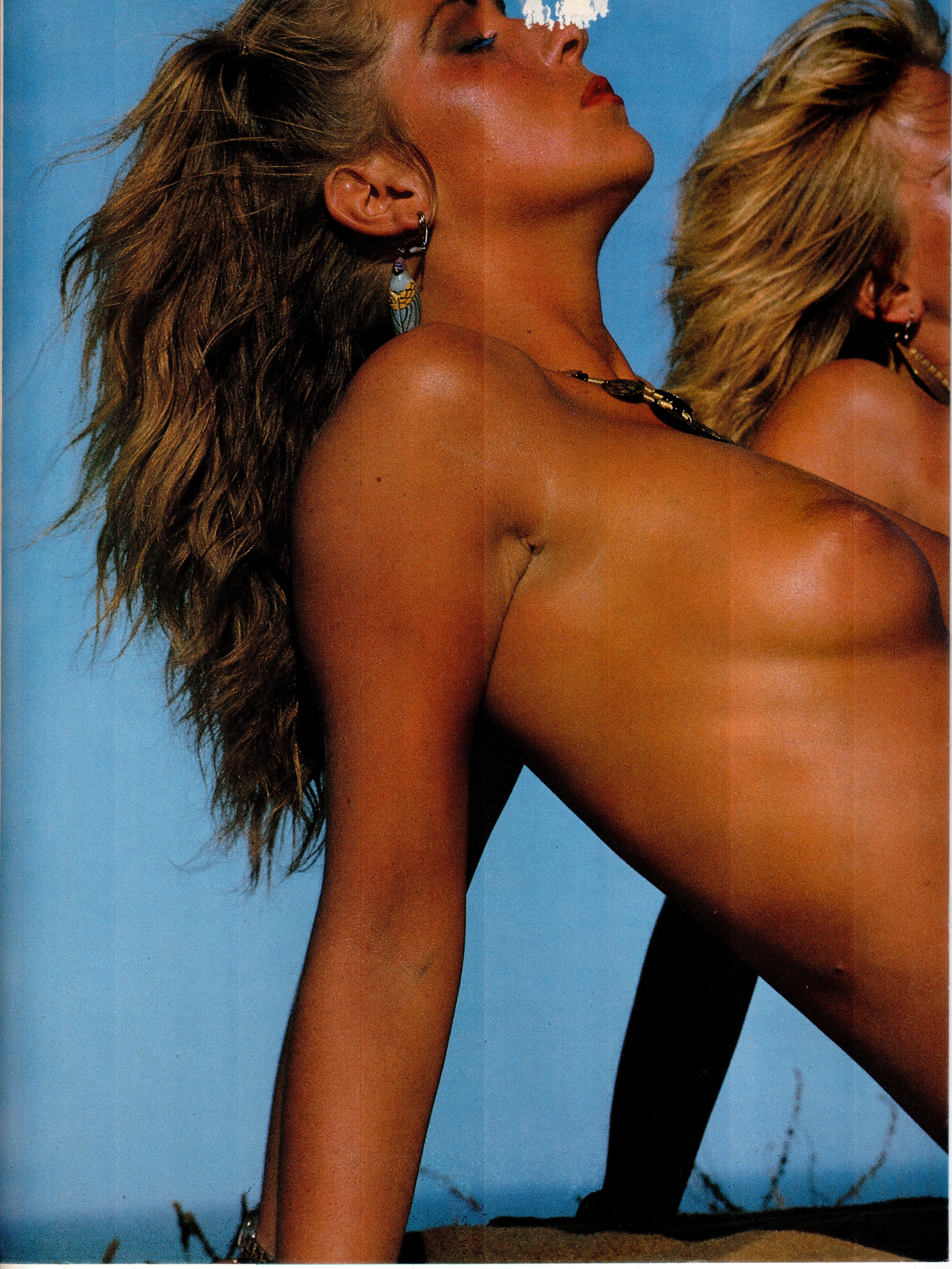
Toen echter op een nacht twee dronken opdringerige Engelsen via de klimop het balkon van hun hotelkamer bestegen, en de portier er aan te pas moest komen om het tweetal te verwijderen, kwam de langdurige vriendschap in roerig vaarwater.

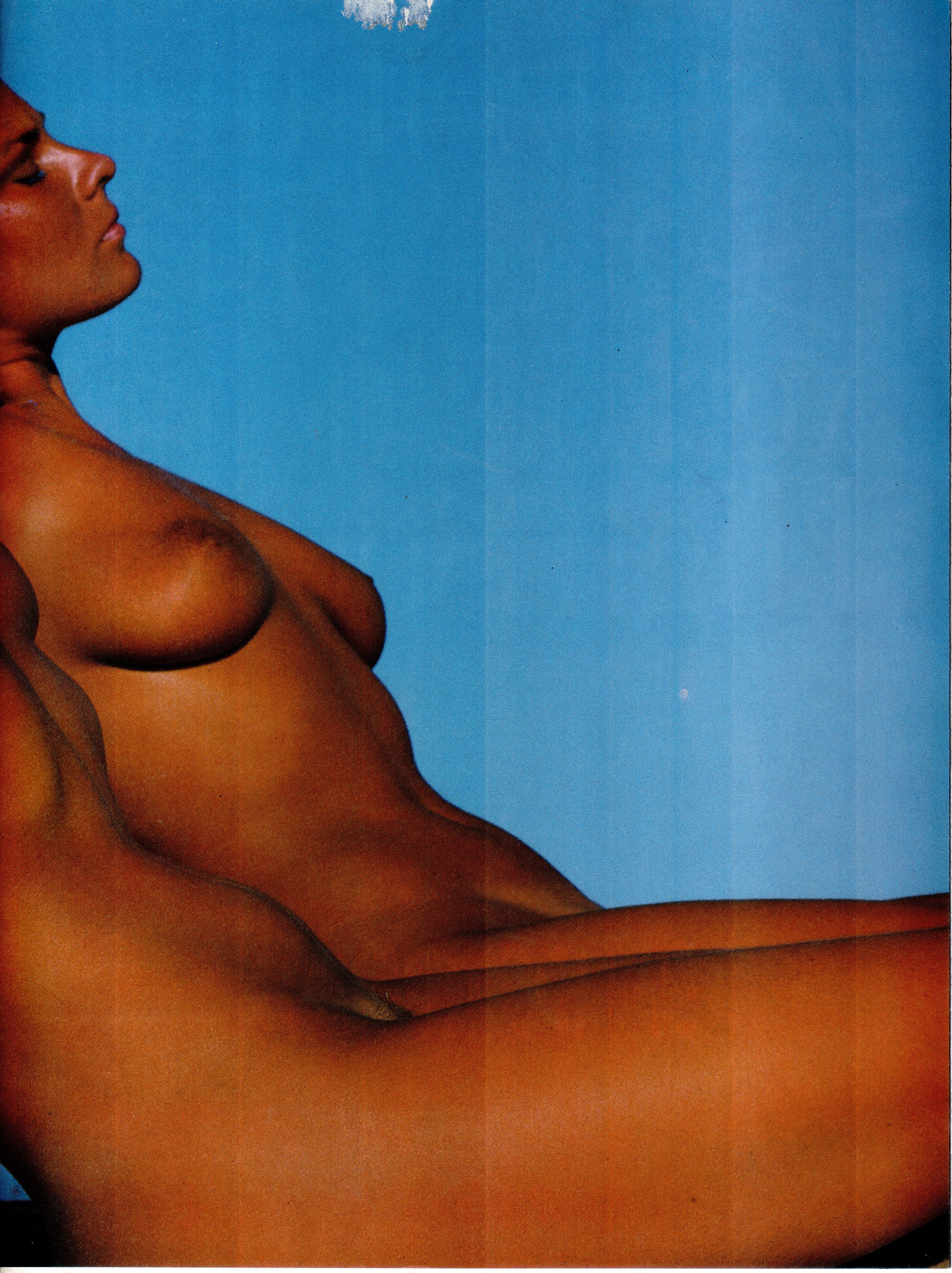
Dagen lagen zij op het strand zwijgend naast elkaar om hun ergernis aan de zon te braden.

Totdat Ellen het met rouge beduimelde foldertje van het reisbureau weer uit haar tas opdiepte. Er stond te lezen: 'Droomruïne met uitzicht over Middellandse Zee.'

Het werd een van hun gezelligste dagen samen.

luwte
gere sferen,

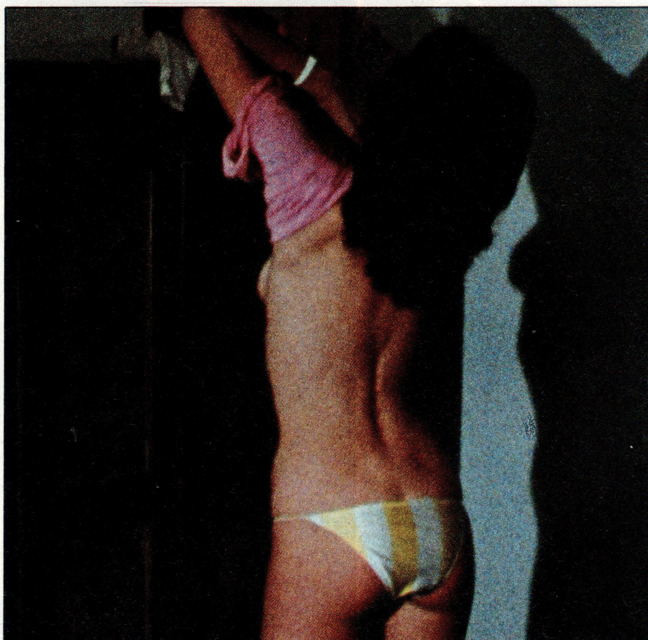

DE CHIC

Beroemdheden uit de wereld van film, tv en muziek geven zich bloot

NENA

Nena veroverde indertijd de wereld met haar "99 LUFT-BALLONS".
In één klap kende iedereen de West-duitse "Spring in 't veld", aan welk laatste fenomeen ze in feite haar Spaanse bijnaam 'Nena' te danken heeft. Nena maakte ook de stap naar de bioscoop.
Drie jaar geleden resulteerde dat in "Gib Gas Ich Will Spass", een muzikale rolprent die in ons land de titel "Nena, De Film" meekreeg. In haar vaderland was het een ongekende hit, in ons land liep men er minder hard voor.
Overigens bleek Nena zelf ook niet zo gecharmeerd van het produkt. Naar zeggen vond ze de film tamelijk 'beknakt', een uitdrukking van haar die ze graag gebruikt, als het om iets gaat dat haar niet aanstaat.
En wat of ze zegt als de stoppen doorslaan? Nena: "Wass ist dass geil".

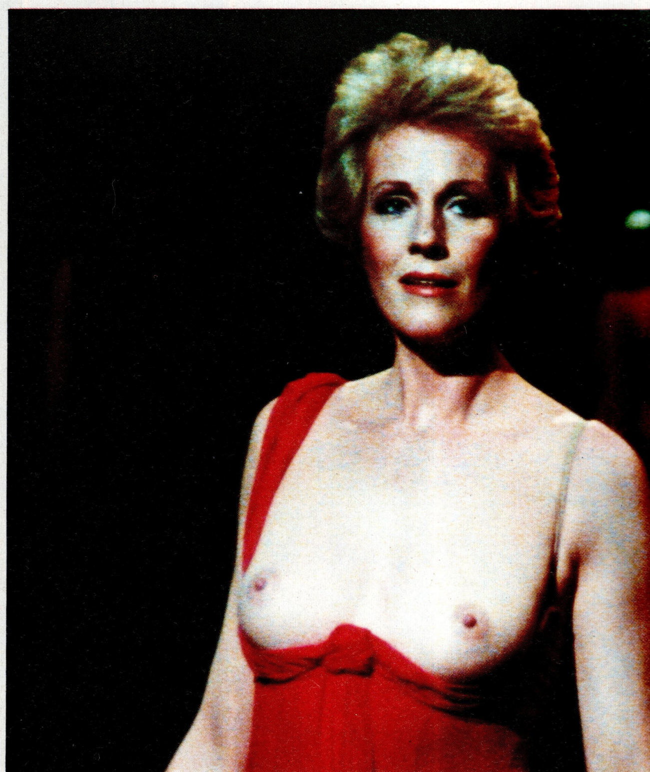

BARBARA CARRERA

Voor het geld hoeft de fraai ogende Barbara Carrera het allemaal niet te doen. Als dochter van een ex-plantagehouder in Midden-Amerika zit de donkere schone er namelijk tamelijk warmpjes bij. Maar ook hier geldt, geld alleen maakt niet gelukkig. Dus heeft Barbara haar zinnen gezet op een cariere als actrice. Dat ze daarvoor wel eens uit de kleren moet, maakt haar niet ongelukkig. Wel de opmerking dat ze eigenlijk altijd alleen maar naaktrollen speelt. "Als ik naakt in een film speel, is dat omdat het functioneel is", zei ze eens boos tegen een journalist op de set van de film "Never Say Never Again" die haar de felbegeerde roem moest schenken.

JULIE ANDREWS

Jarenlang gold Julie Andrews in het Hollywood-wereldje van roddel en achterklap als de preutse tante. Of ze dat gewoon was, of omdat haar nooit gevraagd werd iets uit te doen, was lang onduidelijk. Die duidelijkheid kwam met de komische film "S.O.B.", waarin overigesn ook "Burt" uit "Soap" en "RJ" uit "Dallas" te bewonderen waren. Menig "Sound of Music"-fan kreeg de schok van zijn leven, toen het ex-kindermeisje in een topless-jurk haar opwachting maakte.

FARRAH FAWCETT

Het heeft er misschien even op geleken dat de toch nog altijd niet te versmaden Farrah Fawcett geheel van het toneel was verdwenen, elke 'beetje' filmkenner weet beter.

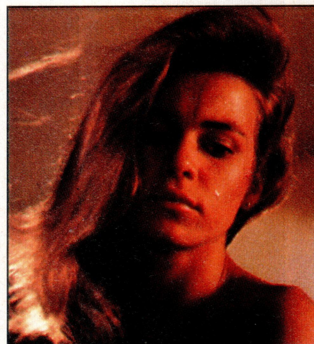
De enigeechte engel uit Charlie's Angels, die in de loop der jaren met haar posters menig man in slaap hielp, dook een paar weken terug namelijk weer op in de Nederlandse bioscopen in de spannende film Extremities waarin zij na aanvankelijke door een man te zijn belaagd, uiteindelijk de rollen weet om te keren. Vier jaar geleden stond Farrah met een theaterverzie van 'Extremities' op het toneel.

Nu dus in de film. film overigens, waarmee Farrah haar imago 'een van Hollywoods best geklede geheimen te zijn' in stand hield. Tot dusver blijft er immers niet meer bekend van 'The Fawcett' dan die paar spannende secondes uit Saturn III.

VALERIE KAPRISKY

Bijgaand portret van Valerie Kaprisky zal u hoogstwaarschijnlijk vreemd voorkomen. Dat is niet zo gek, want om de inmiddels 25-jarige Française zo te kunnen kennen, moet u toch op zijn minst Richard Gere heten.

Hij was het in ieder geval die op dit moment op z'n rug lag in de remake van de oude liefdesgeschiedenis "Breathless". Voor Valerie leek het de de doorbraak, want na de enerverende opnamen met de 'Amerikaanse gigolo' kreeg ze een tweede grote rol in Andrzej Zulawskis "La Femme Publique".

Society's Child

CLAUDIA

Soms is het toeval wel zo ontzettend waarschijnlijk, dat je niet meer aan toeval wilt denken. Maar wat dan te doen met ons eerste Society Child. Zij kan er immers ook niets aan doen?

Claudia, of je het wilt geloven of niet, werd geboren in Wassenaar. "In de straat van Geertsema, die was toen burgemeester," licht de 22-jarige toe. Overbodig te zeggen dat de Society, de High Society 'Claus' niet vreemd is. "Het is goed er in te vertoeven, maar je moet er wel bij bedenken dat alles waar 'te' voor staat niet echt goed is."

Vandaar dat Claudia ook wel langs de lijn te vinden is bij HVV, niet bepaald een volksclub maar er wordt wel gevoetbald. "Ik hou van die sport," aldus Claudia, "ik zie graag kuiten en een stevig lijf aan lijf gevecht."
Wij kwamen Claudia tegen in de binnenstad. Op de Haagse Denneweg verorberde zij net een haring. "Dat is zo'n beetje het lekkerste dat ik ken," giechelde ze. "Nou ja, in ieder geval heel lekker. Het allerlekkerste hangt er van af."

"Ik werd in de straat van Geertsema geboren"

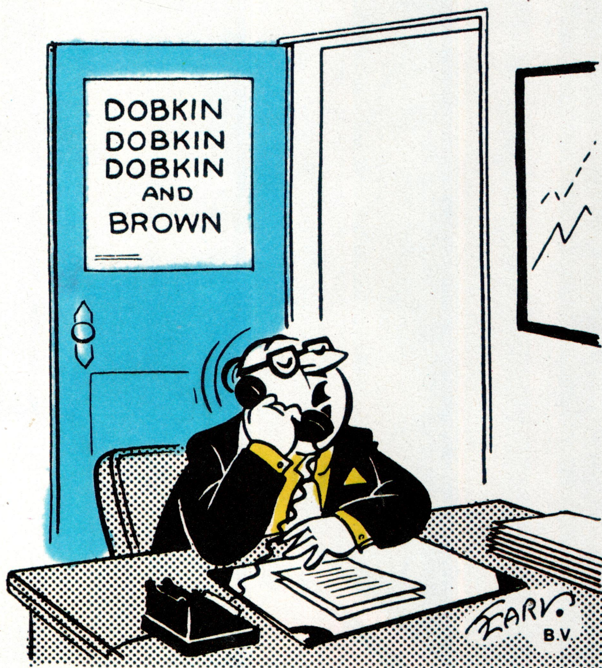

Society's Child
CLAUDIA

SOCIETY JOKES

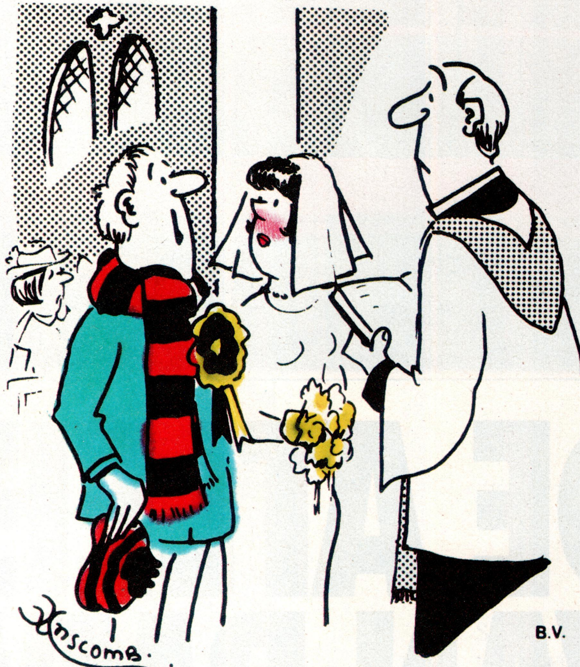
"Wedden dat je niet zou klagen als Bo Derek kouwe voeten had!"

"Ja, met WIJ!"

"Denk je niet dat hij daar een beetje te jong voor is?

"Duurt dit nog lang?"

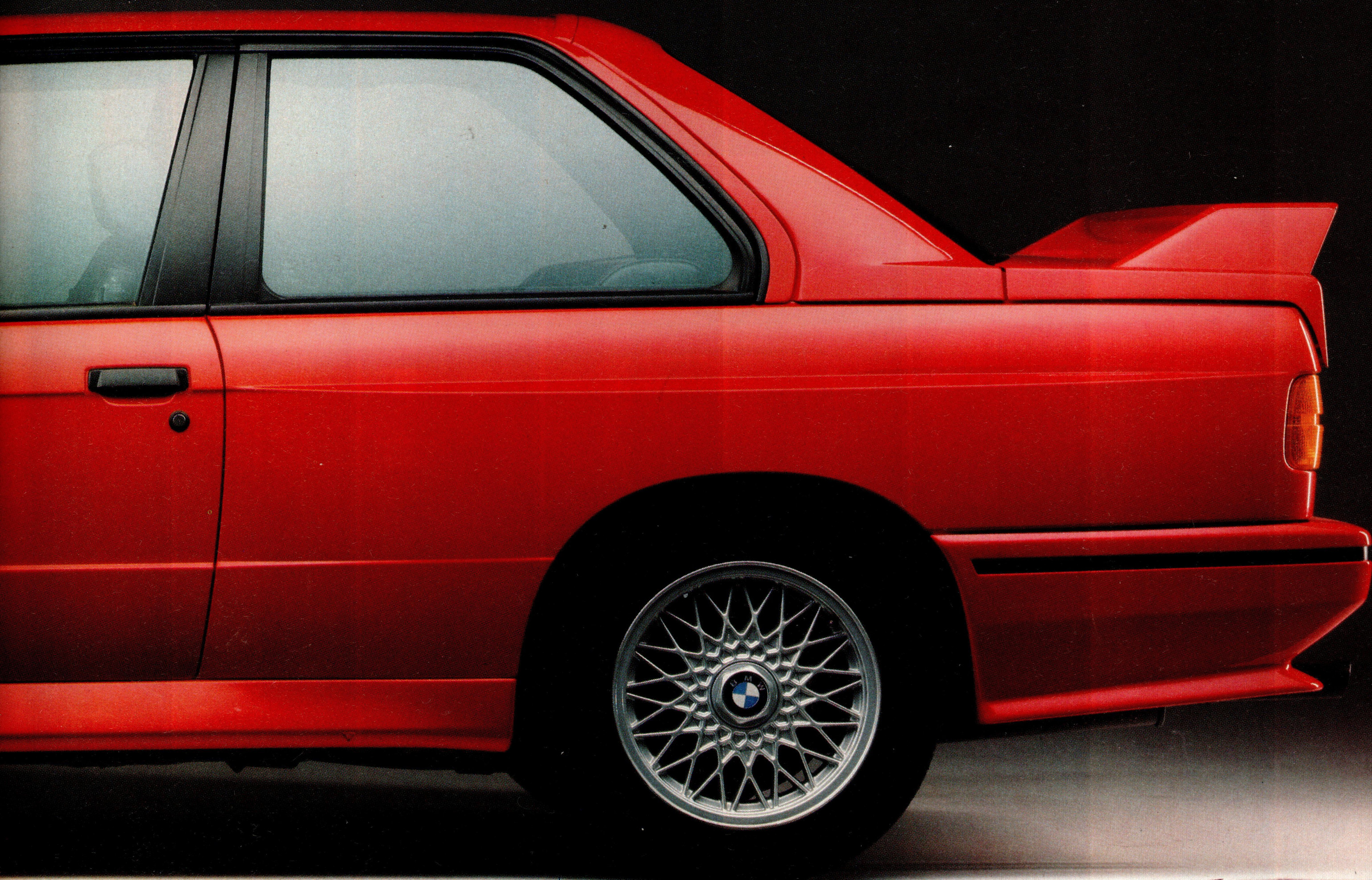
"Mag ik je vragen waarom je m'n zoon zonodig moet spreken?"

Een personenwagen met sport-ambities, zo zou je de nieuwe M 3 van het Westduitse BMW-concern het best kunnen omschrijven. Voor iets minder dan een ton kunt u hem de uwe noemen.

DE ATLEET VAN BMW

FOTO: GEORGE TERBERG

Toen in de lente van 1981 de 456ste en laatste BMW M 1 van de band rolde, ontwikkelde zich bij de Duitse autofabrikant tegelijk een nieuw idee. Op basis van de nieuwe 3-serie waarop het concern zich had geworpen, moest er een opvolger komen voor de M 1.

Dat werd de M 3, maar wel met dat verschil dat hij in tegenstelling tot zijn illustere voorganger niet slechts in bescheiden aantallen zou moeten worden gefrabiceerd, maar aan de lopende band. Binnen twaalf maanden zouden er minstens 5000 exemplaren moeten worden afgeleverd.

Aan de basis van deze produktie-grootte lag het feit dat de M 3 een auto moest worden voor de standaard toerwagensport, een zogenaamde Groep A-wagen. En het internationale reglement schrijft voor dat een groep A-sportauto een 'produktie-automobiel' dient te zijn, waaraan slechts een beperkt aantal veranderingen ten opzichte van het basismodel mogen plaatsvinden.

Het resultaat is een compacte, uiterst krachtige limousine geworden die zowel de gewone consument als de sportieve rijder zal aanspreken. Of zoals 'M 3-uitvinder' Wolfgang Peter Flohr het zei: "een sportauto die voor privérijders betaalbaar is en vooral ook in technisch opzicht probleemloos is te onderhouden."

Voor wat de vormgeving van de carrosserie betreft, gingen de makers uit van het competitie-element. De M 3 kreeg sterk uitdijende spatborden die plaats bieden aan 10-inch brede wielen. Standaard is de wagen voorzien van 15-inch wielen met brede banden (205/55).

De M 3 verschilt van de andere wagens uit de BMW 3-serie in de uitvoering van de voor- en achterspoiler, de skirts en de vlakke achterruit. Allemaal maatregelen ter verbetering van de aërodynamica en ter vermindering van de opwaartse kracht.

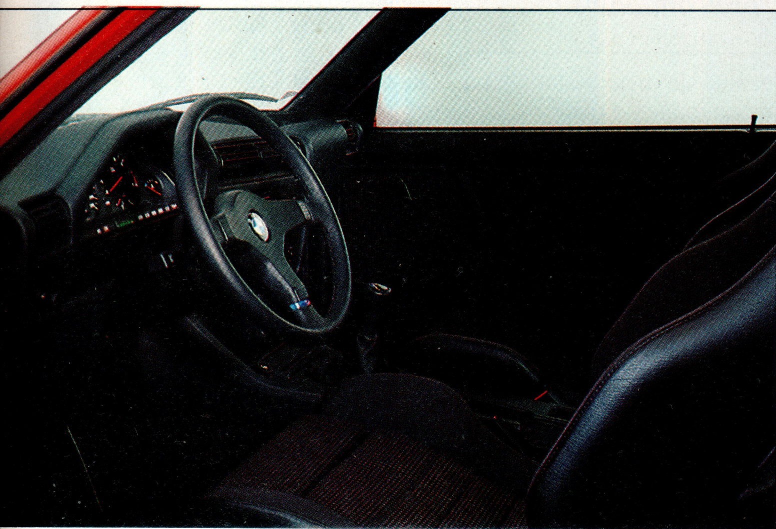
Ook het interieur werd aangepast. Zo heeft de M 3 sportstoelen vóór en aparte stoelen achter en werd bij de installatie van de instrumenten rekening gehouden met de hoge topsnelheid en toerentallen.

Het hart van de M 3 wordt gevormd door de 2,3 liter vier-cilinder lijnmotor die in de racesport zijn bruikbaarheid inmiddels ruimschoots heeft bewezen. Doordat de vier-cilinder krukas maar kort is, heeft de motor een duidelijk hoger toerentallimiet dan bijvoorbeeld een zes-cilindermotor.

Kortom: met de BMW M 3 hebben de Duitse autobouwers weer een degelijk stukje werk afgeleverd. Degelijk maar ook uiterst sportief. Met recht mag de M 3 dan ook 'de atleet' onder de automobielen worden genoemd.

TECHNISCHE GEGEVENS

Motor: 2,3 liter vier-cilinder lijnmotor met vier-kleppen
Cilinderinhoud: 2302 cm3
Boring: 93,4 mm
Slag: 84 mm
Max. vermogen: 143 kW/195 DINpk bij 6750 min -1
Topsnelheid (volgens fabriek): 230 km/u
Lengte: 434,5 cm
Breedte: 168 cm
Hoogte: 137 cm
Draaicirkel: 10,5 meter
Gewicht (leeg): 1200 kg
Max. gewicht: 1600 kg
Prijs: f98.850,--

BMW M Power

VEILIG VERKEER

Max van Norden

Niet meer roken, niet meer neuken, minder drinken en vooral gezond eten. Ze hebben het goed met ons voor, zou je denken, als je de voorlichtingsfilmpjes op de televisie een beetje volgt.
Als we ons om de tijd te verdrijven, dan toch zonodig wisselvallig willen opstellen met seksuele kontakten, dan is er het condoom dat ons met veel galgehumor aangeprezen wordt.
Datzelfde condoom dat voordat de mens voet op aarde zette op de maan al uit zwang geraakt was wegens "onplezierig en onveilig".

Maar de voorlichters haasten zich te roepen dat het condoom nu aan alle eisen voldoet. Niet zelden hoor je een voorlichter met een zuinig mondje melden dat het "best opwindend" kan zijn.
Op mijn verjaardag kreeg ik van een vriendin die zelf ook moeilijk "Nee" kan zeggen als ze een avondje gezellig uit is, een kleine selectie pretcondooms.
Het scheen niet de bedoeling te zijn dat ik ze op willekeurige vreemden ging uitproberen, want ze had zich al uitgekleed voordat ik het eerste bijsluitertje gelezen had.
Omdat ik jarig was, mocht ik kiezen.
Ik koos voor een Color Aromatic R3.
"Aha," zei de vriendin gretig. "Die zijn eigenlijk voor mij bedoeld, daar zit een smaakje aan."
"Een smaakje?" herhaalde ik, alsof ik op les was. Ik had het nog steeds niet op die dingen.
Mijn pik werd er intussen ook niet groter van. Het bijsluitertje vermeldde dat ik de keus had tussen sinaasappel-, citroenen pepermuntsmaak.
Het condoom met pepermuntsmaak was stoplichtgroen van kleur en bij het aanbrengen ervan toegegeven - een heel, heel klein beetje geil - groeide ik als een Hulk en even zag het er naar uit dat het gezellig ging worden.

TOPDRAWERS ELECTRONIC ARTS

Op mijn verjaardag kreeg ik van m'n vriendin die zelf ook moeilijk 'nee' kan zeggen als ze een avondje gezellig uit is, een kleine selectie 'pretcondooms'

Vervolgens boog mijn vriendin zich voorover en er volgde een oorverdovend geslurp en gesmak, voordat haar hoofd zich weer met een keurend fronsje naar boven verplaatste.

"Mmm, het kan ermee door. Niet dat ik het dagelijks op mijn brood wil hebben," concludeerde ze.
"Zou zoiets echt veilig zijn. Zo'n pijpcondoom? Ik bedoel met tanden en zo?" "Zonder twijfel," zei de vriendin, voordat ze haar tanden in mijn geregenjaste lid zette.
Naar de pijn te oordelen moest het rubber nu in uiterst onveilige flarden om mijn schacht hangen, maar dit leek bij inspectie niet het geval te zijn.
We besloten er een laboratoriumtest van te maken.
Onze sessie verplaatste zich naar de douche, waar ik met behulp van de douchekop TNO concurrentie aandeed.
Na het met een op het oog liter water te hebben gevuld, draaide ik de kraan dicht en keek met wetenschappelijke blik naar de bungelende rubberen koeieuier in mijn hand. Nergens een gaatje te bekennen. Alleen verplaatste de waterkolom in de schacht zich met een "Bloep" naar het reservoirtje onderin dat nu in haar eentje de hele waterinhoud droeg zonder te knappen.
Nu hoefden we alleen nog maar te testen hoe het zat met meervoudig gebruik. Uiteindelijk betrof het hier een condoom dat op de Nederlandse markt verkrijgbaar was en elk volk heeft nu eenmaal zijn eigen hardnekkigheden.
Deze keer gebruikten we het condoom waarvoor het bedoeld was: het klassieke recht op en neer.
Het glijmiddel met smaak was in de doucheafvoer verdwenen en wat overbleef was een matte Hulk die meteen weer herinnerde aan het feit dat banden ook van rubber gemaakt zijn. Omdat het zo lekker remt, zelfs bij nat weer.
Geen succes.
Het geheel riep zoveel technische gedachten op dat ik het condoom maar weer afdeed en wat door het zakje graaide op zoek naar iets geils. Ik vouwde een doosje open en haalde er een als kunstwerk uitgestald pretcondoom uit dat ik omdeed.
Het resultaat was dat mijn pik eruit zag als iets levensgevaarlijks uit een science-fictionfilm. Mijn eikel was een synthetische egel geworden, uitgevoerd in kleurtjes die aan viezigheid ontleend moesten zijn. De kop die met overdadig veel rubber en tentakels uitgerust was, zat slecht en ik moest nu steeds mijn lul met de hand opkloppen om het ruimtemonster ruggegraat te bieden.
Ik redde het niet. De vriendin leek ook de charme van mijn egelpik niet als opwindend te ervaren, want na een eerste lachbui, tastte ze naar een pakje sigaretten om er een op te steken.
"Mag-ie af?" vroeg ik bedeesd.
"Dat was de duurste!" antwoordde ze gekwetst in een wolk van rook. "Het spijt me," zei ik, terwijl ik het ding dat ook zonder mijn pik erin de vorm behield, teruglegde.
Uit mijn portemonnee haalde ik een 'voor het geval dat' Durex Featherlite. Niets gewaagds, maar uiterst doelmatig. Met iets van opluchting bracht ik het bij mezelf aan. "Ja, daar is hij weer," dacht ik nog, terwijl ik tevreden vaststelde dat mijn deel tenminste nog een beetje op een pik leek.
Toen ik een tijdje later na lag te soezen, concludeerde ik dat bij pretcondooms de nadruk teveel op lachen ligt en te weinig op vrijen.

Doe mee aan de Eroticom-kwis en win 1000 gulden

06-320.320.69

EROTICOM

50 CENT PER MINUUT

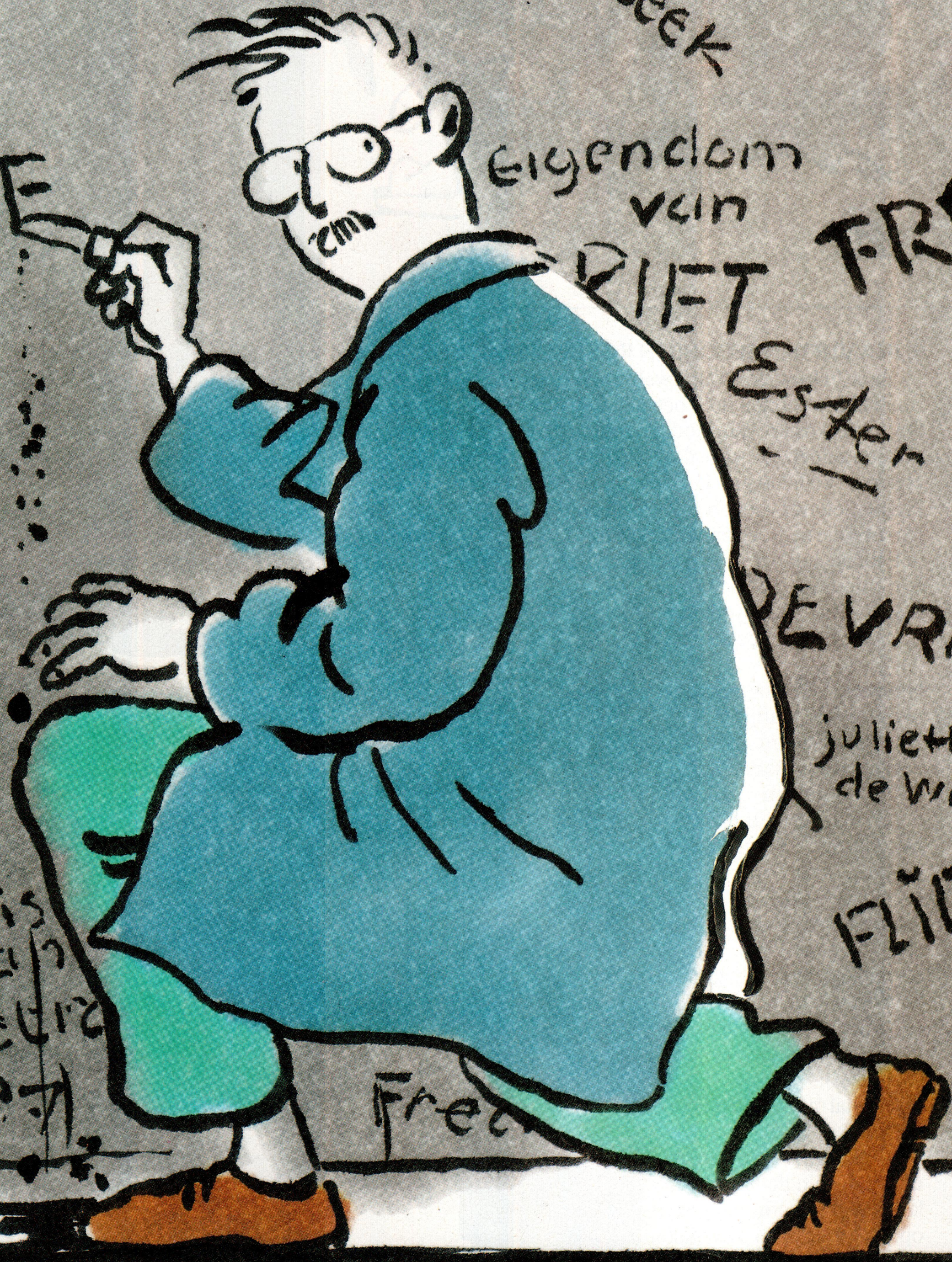
De derde dinsdag van september. In een langgerekt betoog las Beatrix weer de troonrede voor. Een dag later reageerden de kranten met vele pagina's extra vol becijferingen die aangaven wat De Staat met ons van plan is.
Aan het eind van de maand weet echter niemand meer beter dan dat het tijd wordt dat de gemeente iets aan het povere plantsoentje in de straat doet. Vergeten is de troonrede, vergeten zijn de fraaie regeringsplannen.
Weet u als financier van de staat eigenlijk wel wat er met uw geld gebeurd?

DAAR GAAN ONZE BELASTING CENTEN

DOOR HENK HANSSEN

De politie schreeuwt over geldtekort, de jenever wordt duurder en als de zoveelste zware crimineel uit de Bijlmerbajes uitbreekt, vervloekt u de dag waarop u, trouw als altijd, uw acceptgiro richting belastingkantoor heeft verstuurd. Waar is het in hemelsnaam allemaal goed voor?
U en wij krijgen soms inderdaad de indruk dat het goede gemeenschapsgeld voornamelijk wordt opgesoupeerd door de Toneelvereniging 'Theaterlust' te Doetinchem.
Toch is er een manier om opgewekter tegen die soms zinloos lijkende besteding van gemeenschapsgelden aan te kijken. U kunt zich namelijk eigenaar voelen, want, hoewel het lijkt alsof Den Haag enkel bezuinigt op bejaardenoorden en kinderspeelplaatsen, er wordt ook geld uitgegeven. Geld dat u en wij met z'n allen bijeen hebben gespaard. Ons geld dus.
Zonder dat u het zich realiseert, geeft u jaarlijks 6700 gulden uit aan exclusieve zaken als vierbaansautowegen, onderzeeboten en speelfilms.
Dat zit als volgt: het totaal aantal belastingbetalers in Nederland, beroepsbevolking plus uitkeringsgerechtigden en gepensioneerden, is zes miljoen. Zes miljoen belastingplichtigen die samen de som van 40 miljard gulden aan loon en inkomstenbelasting ophoesten (cijfers Centraal Planbureau raming belastinginkomst 1987). Die totale som van 40 miljard gedeeld door het aantal belastingbetalers van zes miljoen, levert een bedrag op van 6700 gulden. Het bedrag dat de gemiddelde landgenoot jaarlijks aan belasting betaalt. Maar troost u! U kunt zich rijk rekenen, want met die 6700 gulden doet u meer dan u denkt.

ILLUSTRATIES: JULIETTE DE WIT

HANS
C. Torenbeek
eigendom van RIET
JANSE
Ester
Ronald
DEGRAAF
juliette de wit
FLIP
Dit is van petra '87
RONALD

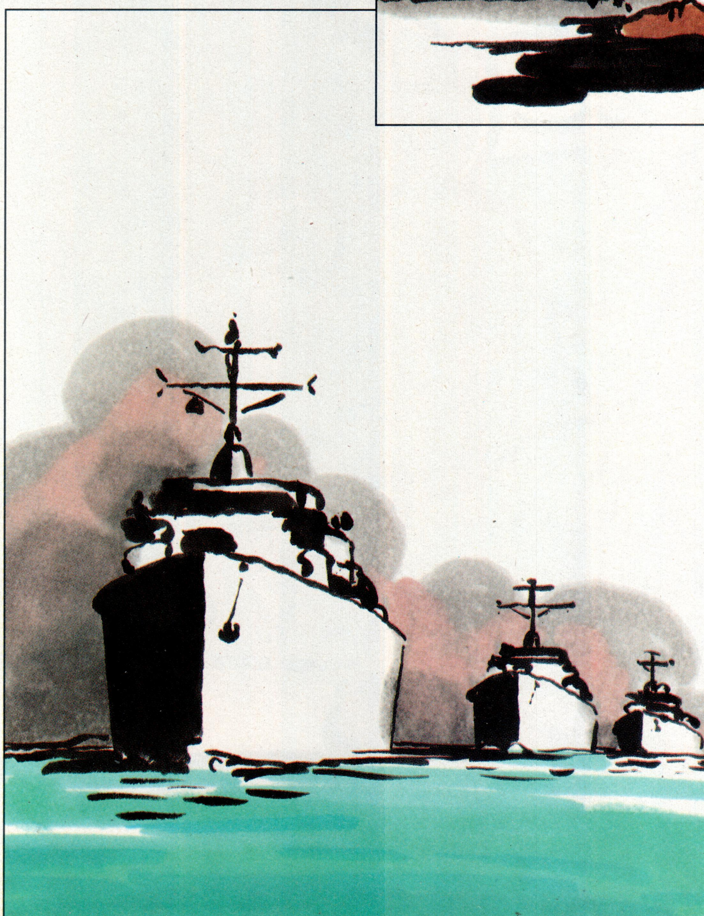
820.000 NEDERLANDERS VOOR EEN DAM

Eindelijk was het pronkstuk van de Deltawerken, de Westerschelde dam, dan klaar. Bent u nog uitgenodigd voor de plechtige opening met al die buitenlandse gasten die verbaasd uittuurden over dat stukje Hollands oer-vernuft?
Nee?
Terwijl u die Westerschelde dam toch betaald heeft. Liefst 820.000 Nederlanders tastten diep in de buidel om samen de 5,5 miljard bijeen te brengen die nodig waren voor de bouw van de dam. Kras uw naam eens in een stukje beton als u in de buurt bent.

BIJNA VIJFTIEN SECONDEN KOSTELIJK AMUSEMENT

Ja ja, 'n kassucces van jewelste was het. Flodder, de film waarvan u 13,8 seconden hebt betaald. Een terechte investering.
De totale kosten van Flodder kwamen neer op ongeveer drie miljoen gulden. De staat, de gemeenschap, wij dus, heeft bijgedragen met f 800.000,- in de vorm van subsidie, uitgekeerd door het Produktiefonds voor de Nederlandse speelfilm.
De subsidie bedroeg bijna een kwart (37,5% om precies te zijn) van het totale budget. Van de 110 minuten die de film duurt, zijn 29,3 minuten betaald door ons belastingbetalers.
Hoeveel belastingbetalers hebben hun jaarlijkse heffing geïnvesteerd in Flodder? Het subsidiebedrag, de 800.000 gulden gedeeld door 6700 (het bedrag dat de gemiddelde Nederlander jaarlijks aan de schatkist overmaakt) is 119.4. Kortom, het belastinggeld van 119.4 landgenoten werd uiteindelijk in de film gestoken. Hoeveel seconden kostelijk amusement hebben deze landgenoten per persoon betaald?
Het aantal minuten dat door de schatkist werd betaald, is 29.3. Dat zijn 1758 seconden. Gedeeld door de 119.4 landgenoten komt dat neer op 14.7 seconden kostelijk amusement waarvoor u zich financieel verantwoordelijk mag voelen. Leuk idee toch?

EEN/DERTIENDUIZENDSTE MIJNENVEGER

Als Nederlandse mijnenvegers aktief worden in het Midden Oosten bent u erbij. Immers, aan de vijftien mijnenbestrijdingsvaartuigen van de Alkmaar-klasse die de Koninklijke Marine rijk is, heeft u een-dertienduizendste bijgedragen.
De aanschafprijs van een mijnenveger komt neer op 90 miljoen gulden.
Per stuk.
Deel 90 miljoen door uw bijdrage aan de schuit a f6700,- en er blijkt dat enkele centimeters plaatstaal zijn vervaardigd van uw belastingcenten.

SOKKEN EN UZI'S

Idealisten, moraalpredikers en ethici zijn er niet dol op, dat onze staat bij de besteding van de centen geen rekening houdt met heilige principes. Of u wilt of niet, u betaalt mee aan de ontwikkeling van kernenergie en de verdediging van het land. En wist u dat van uw 6700 gulden 1098 manschappen van de Koninklijke Landmacht zich in wollen gevechtssokken kunnen hijsen? De sokken kosten maar 6 gulden en 10 cent per paar. Of dat u er eigenlijk verantwoordelijk voor bent dat 11 dienstplichtigen een roffel kunnen geven op hun meerdere met een door u betaalt Uzi-machinepistool (kosten: f 600,- per machine)?

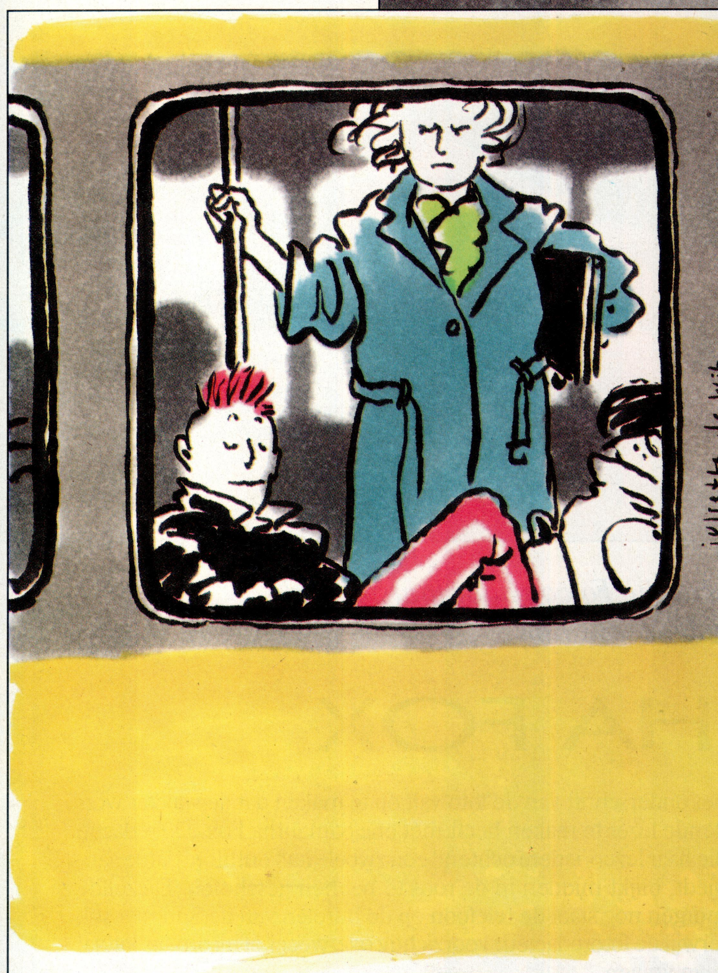

EN WIE BETAALT DE PAPERCLIPS?

Maar er zijn meer belangwekkende zaken. De paperclip is er zo een. Wat zouden de geachte ambtenaren van het Belastingkantoor anders moeten gebruiken om uw overvloed aan declaraties vast te klemmen in het mapje "Dubieuze Gevallen"?
Van uw belastingbijdrage a 6700 gulden kunnen door het Rijksinkoopbureau te Zwolle 223.333 paperclips (prijs per stuk drie cent) worden aangeschaft.
Het is overigens slechts een fractie van de werkzaamheden van het Rijksinkoopbureau. "We maken een omzet van 3,4 miljard per jaar", aldus een woordvoerder! "En u zult begrijpen dat we die niet alleen met paperclips maken." Het Inkoopbureau schaft van het geld van belastingbetalers ook brandweerauto's niersteenvergruizers, computers, bureaustoelen en rontgenapparatuur aan.
De overeenkomst tussen al die dingen is dat alles wordt betaald met uw geld. En dat is toch een verzachtend idee als u straks weer die acceptgiro invult.

(Cijfers: ministeries van Sociale Zaken, Verkeer en Waterstaat, Defensie, Rijksinkoopbureau Zwolle, Produktiefonds Nederlandse Speelfilm)

Henk Hanssen is free-lance-journalist Juliette de Wit is free-lance-illustratrice

EEN HALF JAAR VOOR EEN ALLEENSTAANDE OUDERE

Als u belasting betaalt, kunt u zichzelf als een barmhartige Samaritaan beschouwen. Kijk maar: een werkeloze schoolverlater van 19 jaar die thuiswoont, houdt het negentien-en-een-halve-maand uit op uw bijdrage aan de schatkist (f 6700,- uw gemiddelde belastingbijdrage, gedeeld door f 343,35, de bijstandsuitkering voor een 19-jarige werkeloze thuiswonende schoolverlater). Een alleenstaande oudere kan zich nog altijd 6 maanden redden met uw f 6700,-, die maandelijks een AOW-uitkering van f 1102,64 oplevert.

'Niets houdt mij meer tegen,' zingt Samantha Fox op haar laatste single. Zelfs een héél klein leugentje niet.

SAMANTHA FOX

Een ding is zeker: Samantha Fox is niet het zoveelste domme blondje dat met veel geschreeuw en weinig wol de aandacht probeert te trekken. De Britse schoonheid die haar carriere als fotomodel begon, was namelijk al snel bijna net zo populair als 's werelds topmodel Christie Brinkley.

Samantha, in haar vaderland beter bekend als Sam, was de echte kenners dus al opgevallen, lang voordat zij een internationale popster werd. Vandaar ook dat wij met veel genoegen niet minder dan acht pagina's wijden aan een Engels zangvogeltje, wier verhaal vier jaar geleden begon.

LONDEN, 1983

Als de lezers van het populaire Engelse dagblad de Sun de op het Britse eiland beroemde 'Pagina Drie' opslaan, worden zij getracteerd op een foto van een meisje dat topless op een motor zit. Het jeugdige gezicht in combinatie met de weelderige borsten (maatje 36D) maken van het meisje een opwindende pin-up. Uit het onderschrift van de foto valt op te maken dat de wakker wordende lezer te maken heeft met ene Samantha Fox. De redactie die haar lezers iedere ochtend een zwoele half ontblote dame aanbiedt, blijkt midden in de roos te hebben geschoten. Diezelfde morgen nog staat de telefoon op de burelen van de Sun niet stil, terwijl de fotoredacteur voorzichtig overweegt of hij om opslag zal gaan vragen.

AUSTRALIË, 1984

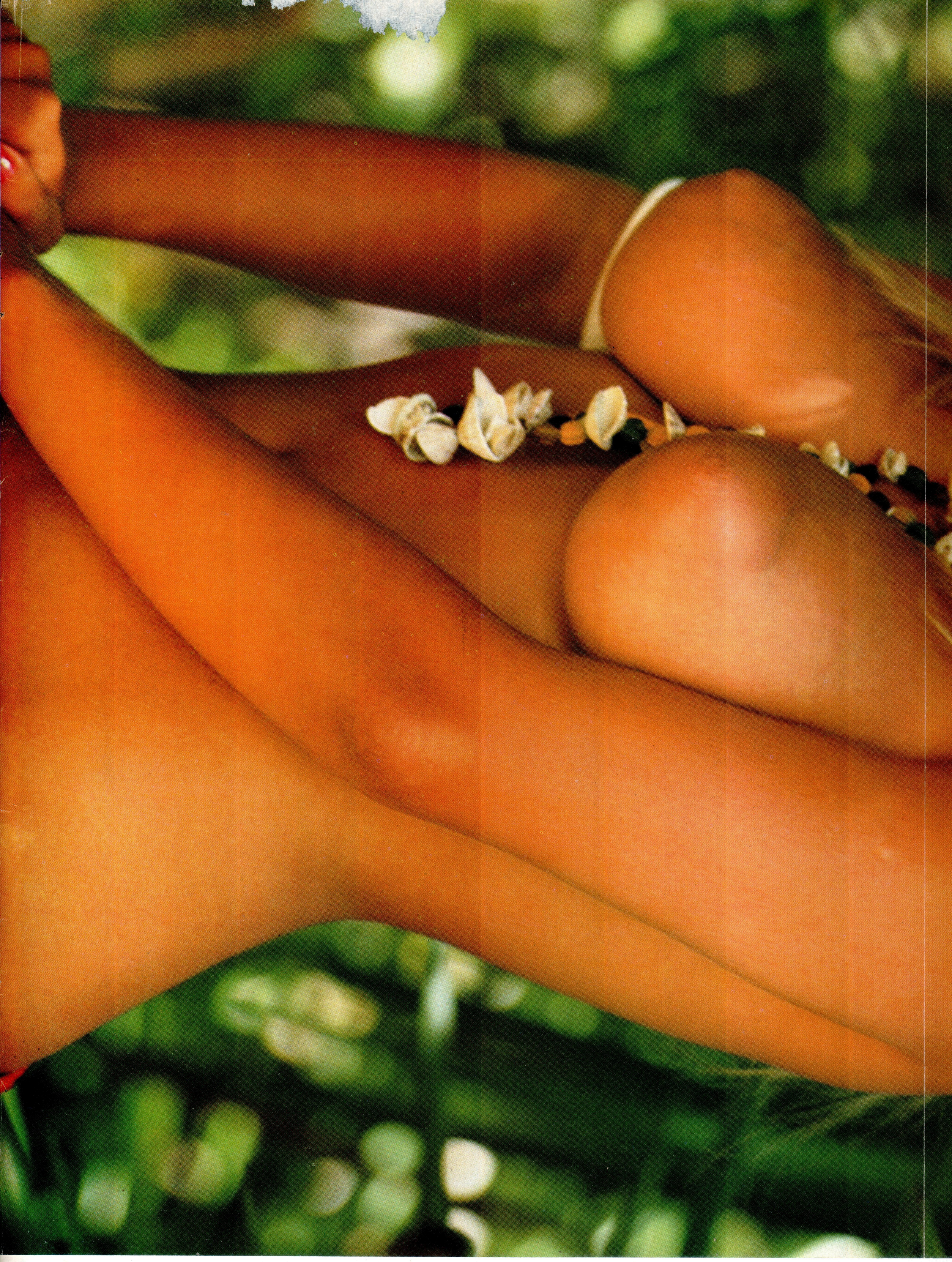
In het 'Book of Girls', een blad voor mannen dat slechts een keer per jaar verschijnt, staat deze keer een schitterende centerfold die meer omhoog stuwt dan alleen de wenkbrauwen. Met niets meer aan dan een kralenketting, ligt Samantha op een strand, terwijl zoutwaterdruppels over haar omvangrijke, gebruinde boezem glijden.

Een Australische televisiejournalist vraag haar daags na de opvallende publicatie: "Wanneer ontdekte je jouw talenten?" Het

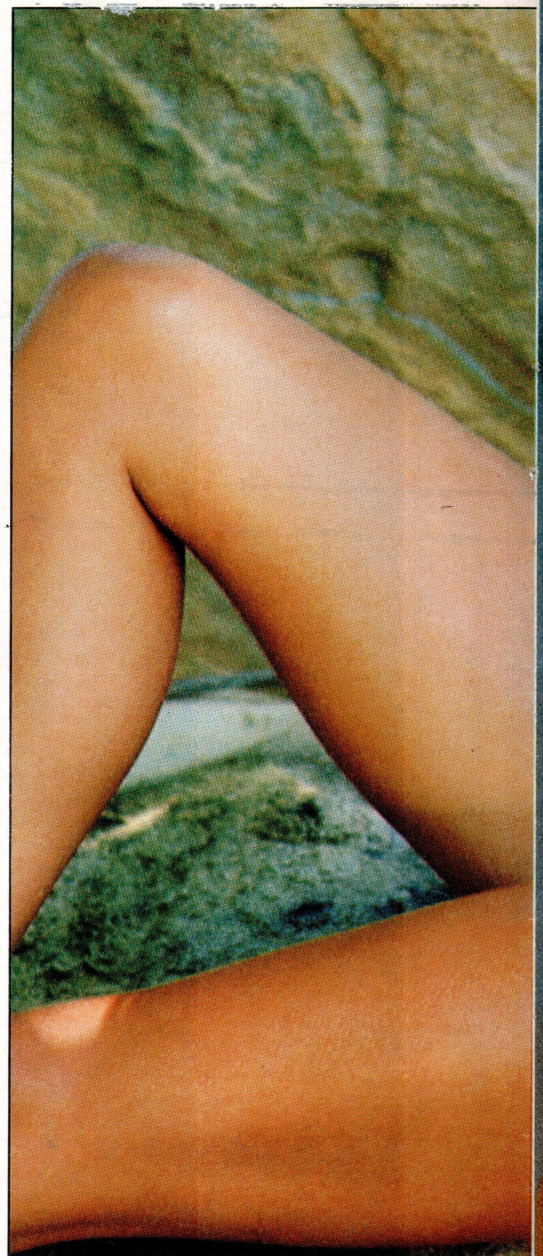

HIGH SOCIETY SAMANTHA FOX

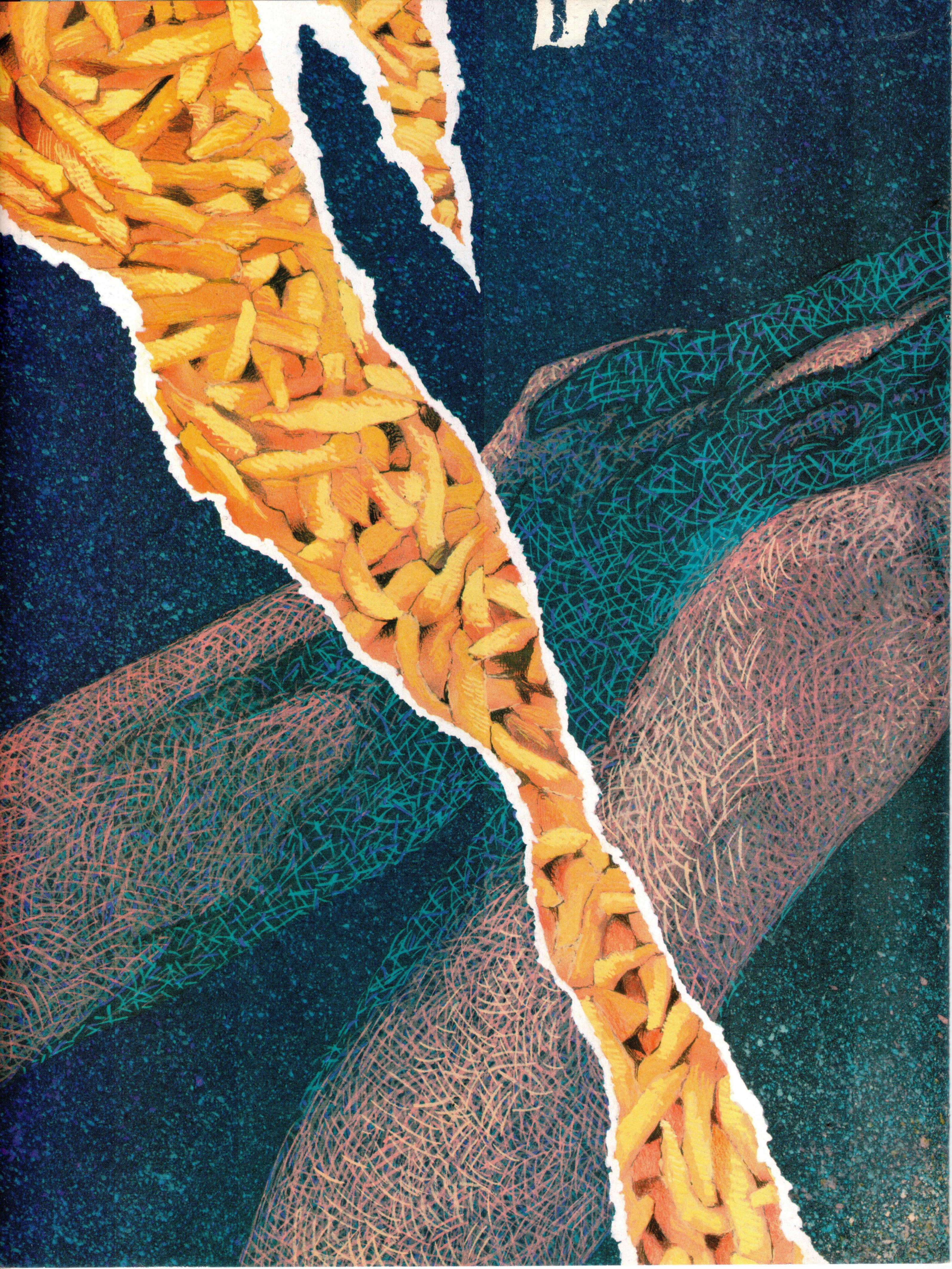

*'Na het joggen
had ik twee blauwe ogen'*

antwoord van Samantha luidt: "Op een dag, ik was een jaar of veertien, ging ik joggen... ik kwam vervolgens thuis met twee blauwe ogen!" Al deze luchtigheid ten spijt, een en ander nam niet weg dat Samantha haar „talenten" wel voor ruim een miljoen gulden verzekerde. Drie jaar na haar spraakmakende verschijning in de Sun, timmert de 20-jarige Samantha Fox nu aan de weg als zangeres. Van haar single "Touch Me" werden meer dan vier miljoen exemplaren verkocht. Een aantal dat door haar meest recente single "Nothing is gonna stop me now" inmiddels ruimschoots is overtroffen. Toch verliep de start van Samantha's zangcarrière niet helemaal gladjes. "Touch Me" werd door een televisie-station van het scherm geweerd vanwege de pikante tekst. En Samantha verwacht nog meer sensuur: "Men weigert de video-clip van 'Touch Me' alleen maar omdat ik het zing. Prince kan zijn handen in z'n gulp steken en met z'n kont draaien, en er zal niemand iets van zeggen. Maar ik hoef alleen maar 'Touch Me' te zingen en de heren slaan op tilt." Niet dat Samantha echt hoeft te klagen. Volgens een Engels persbericht is haar inkomen inmiddels hoger dan dat van minister-president Maggie Thatcher. "Ik dank dat allemaal aan mijn boezem", aldus de foxy Fox verlegen. 'Vandaar ook dat ik nooit helemaal naakt voor de camera ben verschenen. Het enige wat ik nooit zal doen is mijn slipje uittrekken." Dat dat niet helemaal de waarheid is, bewijzen bijgaande foto's.

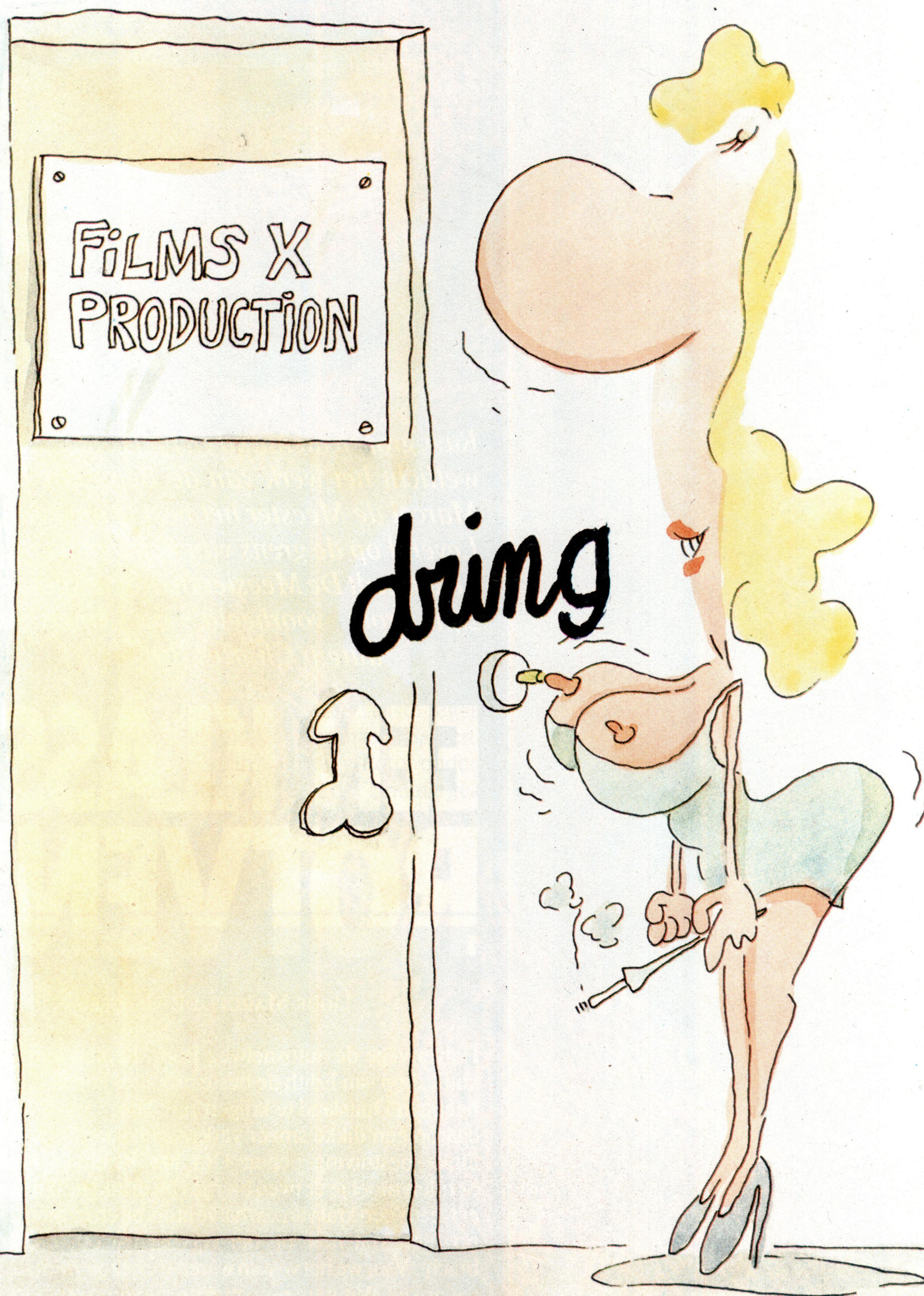
Ruw, grof en niemand en niets ontziend, zo is wellicht het werk van de Belgische auteur Marcel de Meester het best te omschrijven. Levend op de grens van fictie en werkelijkheid treedt De Meester in de voetsporen van zijn grote voorbeeld, de Amerikaanse auteur Charles Bukowski.

EEN KLASSE ROTVENT

DOOR MARCEL DE MEESTER

Halverwege de autosnelweg Bonn-Keulen kan je in de koffieshop van Edith de beste broodjes kopen die er zo'n beetje in Duitsland te krijgen zijn. Voor 1 mark 50 heb je daarop een dikke smeer varkensgehakt en ook nog een flinke bestuiving peper. Om het helemaal lekker te houden moet je er twee biertjes bij drinken. Wij dronken er steeds een krat van zes halve liters bij en namen dan ook nog een krat mee op het vervoer dat ons naar België bracht. Voor we het wisten waren we bezopen en speelden we poker. Wat er dan nog restte van ons weekloon bleef

ILLUSTRATIE: ZOLTAN KORAI/TOPDRAWERS

FILMS X
PRODUCTION
dring
BÉLOM

achter in een of andere duister[illegible]ekeet waar een roestbakken huurling welkom is. Zo is het ongeveer, maar het doet niets ter zake.

Vanuit Edith haar koffieshop heb ik Mandus een Oostenrijkse vent en z'n twee schatten van kinderen uit een caravan zien schoppen. Toen deed Mandus de deur dicht en bleef vervolgens een half uur lang met die vent z'n beeldschone wijf in de caravan. Die vent riep maar om de politie en z'n wijf hoe langer hoe meer om Mandus.

Ik ben bij Mandus aan huis geweest en terwijl wij daar lekkere frietjes met Vlaamse stoverij slabberden, zat Mandus z'n zestien jaar jonger wijfje in de zetel aan haar rood kutje te spelen. Mandus zei dat het zo hoorde. Zo at hij graag frietjes met Vlaamse stoverij, zei hij.

Hij heeft ook nog foto's van zijn verleden in de Kongolese onafhankelijkheidsstrijd waarop een jong negerinnetje van pakweg tien à twaalf jaar hem aan het pijpen is en ook nog enkele waarop hij fier trossen afgehakte hoofden in z'n handen houdt. Ik bedoel, met dit alles heb je rekening te houden in Mandus' nabijheid. Dit is zijn taal. Zo heb je hem te nemen of te laten. O Jezus, hij nam het je alleen maar kwalijk wanneer je hem een of andere genegenheid wou betonen. Daar had hij niks aan. Wat hij wou was een rotvent zijn. En dat was hij ook. Een smerige godverdomse klasse rotvent.

Anderen dachten er wel eens anders over. Mandus is een pure schoft, zeiden ze. Hij loopt steeds maar achter vrouwen en rotstreken aan, en dat vindt hij een hele zaak. Maar de kwestie is, dat hij gewoon zijn moordenaar zoekt.

Zoiets zei ik niet. Mandus is m'n beste maat. Hij is mijn verpersoonlijking van de God der mannen. Hij is de God van de bijbel die je leeft. En een vrouw, zei Mandus, is de bijbel, het altijd eeuwigdurende verbond. En ECHTE mannen zijn heidenen.

We hielden ons schuil in de lommer van de liftkoker. Er hing een koele bries die als een zwaar ijzeren harnas om ons naakt bezweet lijf hing. Ik bedoel, ik had er behoorlijk last van. Mandus helemaal niet. Heel rustig stond hij tegen de ruwe betonwand aan cacciatoriworst te kauwen. Met het parelend zweet op zijn knap gelaat en massieve harige borst leek hij net Burt Reynolds in 'Deliverance'. Veel knapper zelfs. Z'n neus was volmaakter en hij acteerde niet. Mandus was steeds zichzelf. Een spannende erotische thriller op zichzelf.

Nu en dan kreeg ik een bijrolletje. Een niemendalletje. En zoals het bij dit soort zaken hoort stond ik daar in m'n bijrol te bibberen als een verrekte ouwe straathond. Ik had het gevoel alle verrekte parasieten van die straathond te kauwen, met daarbij ook nog de enge gedachte dat het met een bijrol in een spannende erotische thriller nogal eens fout gaat. Het kon dan ook niet uitblijven.

Mandus, zei ik, ik moet es.

Wat moet je, zei Mandus?

Kakken.

Knijp ze.

Ik knijp ze, Mandus, maar d'r is echt geen houden aan.

Jij praat steeds maar over kakken en tussendoor zit je het ook nog te doen, idioot. Jij kakt je nog es de geschiedenis in.

Ik trok m'n short naar beneden en hurkte neer in een hoek van de liftkoker. Het liep vrij vlot. Te vlot. Het spatte tot op m'n bottines en benen, het droop m'n ballenzak af en kroop m'n rug omhoog.

En ik had niet eens papier.

Tenslotte kon ik niets anders dan m'n onderbroek heel diep tussen m'n reet stoppen, de koele bries dankbaar zijn, en dit krankzinnige avontuur en idee vervloeken. Wat me niet helemaal lukte. Mijn keel en tong voelden als schuurpapier en ik vroeg me af of het de spanning was of de hitte van buiten.

O God der roestige ijzervreters, was ik nu maar in de kroeg aan de ingang van de werf. Een kroeg die op dit tijdstip BORSTENSVOL zat met leuke grietjes uit de verpleegstersschool. Waar de tweeling Beth en Rüpke hun sandwich en cola slabberden zonder slipje aan hun rein kontje.

– Tijdens de zomer draag ik nooit een slipje, zei Beth.

– In de lente draag ik ook nooit een slipje, zei Rüpke.

– Op zondag draag ik ook nooit een slipje, zei Beth.

– Als het even kon droeg ik nooit een slipje, zei Rüpke.

En toen staken ze hun colastrootje in hun sliploos kutje en smeerden het geil op die sandwich, en zat jij daar goed gek te worden. Net zo gek als de tweeling.

Er was hen trouwens geen andere keuze. Duitsland werd langzamerhand kompleet gek. Nog één verdieping liftkoker en men kon terug een leger gekken opsluiten.

Buiten scheen de zon genadeloos op Andernach en z'n gekken neer. Wat die gekken een zorg was. Een paar meter van ons achter de omheiningsdraad liep Kleine Hitler ingepakt als een oud Turks wijf met z'n radiootje loeihard aan. Een goedkoop ding dat hij ooit eens van Mandus gekregen had. Soms kreeg hij ook nog een paar marken en dan, God weet hoe Mandus het voor elkaar kreeg, stond die gek zich daar als dank als een razende af te rukken. Met z'n volle twee poten. Jezus, wat een slurf!

Ik vraag me trouwens steeds af waar die kloot z'n zaad vandaan haalt. Hij spuit moeiteloos een meter alsof hij daar staat te zeiken. Ik krijg slechts een zuigelingpolleke vol. Een niemendalletje eigenlijk.

Verderop het terrein, naast het basketballplein waarop de gekken soms zwemmen, ligt in het gras nog een nest vol te sollen en te dollen en weet ik veel. Echt te gek wat gekken aan spelletjes kunnen bedenken. Zij trekken elkaars haren uit, slaan elkaars tieten bont en blauw, spelen graag open en bloot met die bont en blauwe tieten, en om de haverklap moet er wel ééntje pissen en zit dat hele nest daar heel stil en vroom naar die pissende kut te kijken. Alsof dat nou eens niet normaal is!

O jee, iedereen komt naar Duitsland om in de Rijn te zeiken en wijn te zuipen, om op bergen te klauteren en zich een stijve nek te gapen aan kastelen; terwijl je hier in Andernach alles hebt wat de moeite waard is om naar te kijken, En o jee, middenin dat gekkendomein hebben ze hier ook nog een verpleegstersschool neergepoot waarbij een of andere linkerd het voor elkaar heeft gekregen dat het glas van het schijthuisje in de school er net andersom instaat dan de bedoeling is geweest. O jee, o jee, van binnen zien ze er niks doorheen en van buitenaf kan je rustig genieten van kakkende grietjes, parende grietjes, masturberende grietjes en menstruerende grietjes. Echt echt echt te gek. MOET JE ZIEN!

En toen staken ze hun colastrootje in hun sliploos kutje en smeerden het geil op die sandwich

Helemaal achteraan het domein, op de drempel van ons oogveld en lullenbaan, kwam zij eraan. De krankzinnig mooiste krankzinnige ooit uit een moederschoot neergebliksemd. Een wondermooie gekke dame die ons langzamerhand in haar armen mee het gekkenhuis introk.

En Mandus zei dat het nu welletjes geweest is.

Niemand wist waar ze vandaan kwam en men hield het geheim angsvallig verborgen. Er werd gefluisterd dat ze uit een vreemd land kwam en van adel was en hier ver weg opgesloten en verborgen gehouden werd. Wat wel eens juist kon zijn.

Elke dag had ze weer wat anders om het weelderig lijf. En steeds was ze in het wit. Altijd wit, nooit kon je haar op een andere kleur betrappen. Schoenen, nylons, jurk of rok, hemd of shirt, hoed, zelfs de vele juwelen, zelfs haar idioot dagboek, de make-up, die haar zowel afstotend als begeerlijk maakte, alles in het maagdelijk rein wit. Ze kon zo uit een Fellini-film gestapt zijn. Zomaar uit de Via Roma. De Via Roma is m'n lievelingsfilm. Ik noemde haar dan ook Fellini. Ja, dat deed ik. Mandus niet. Ze is gewoon een bladzijde uit de bijbel, zei

Mandus, wat gekreukt, maar zoiets is altijd goed te strijken. Kwestie dat het strijkijzer goed heet staat.

Heel langzaam kwam Fellini naderbij. Afgemeten plaatste ze iedere voet opnieuw in de precieze omtrek van een betontegel en maakte er vervolgens nota van in haar betontegeldagboek. Elke dag opnieuw telde Fellini hoeveel betontegels zij bewandelde.

Soms kon het wel eens gebeuren dat ze dacht er ééntje vergeten te zijn. Dan stond ze daar een kwartier lang te piekeren en te dralen op die éne betontegel om uiteindelijk dat hele eind terug te gaan en die rotbetontegels opnieuw één voor één te tellen. Goed gek ja, dat is wel zeker.

Aan de verpleegstersschool waar het betontegelpad ophoudt, trok ze zich steeds een poos in het bessenbosje terug om waarschijnlijk een post scriptum of weet ik veel aan dat betontegeldagboek toe te voegen.
- Heb je nog wat te kakken, zei Mandus?
- Nee, Mandus.
- Mooi. Dan moeten we maar es gaan kijken of de bessen rijp zijn.

Mandus wierp het stuk cacciatoriworst zover hij kon de draad over, en terwijl Kleine Hitler er achterna stoof, haastten wij ons onder de draad door, door Mandus die morgen vroeg netjes geknipt, en spurtten als razenden naar dat bessenbosje. Het was of m'n aars onder een naaimachine zat terwijl iemand dit trachtte te verhinderen door m'n lul vast te houden terwijl ik liep. Wat een rotzooi allemaal. Was ik nou maar een net mens? Was ik nou maar Koning Boudewijn? Ik durf erop te wedden dat ie nooit in een kale liftkoker hoeft te schijten.

Zwaar lieten we ons op de mulle grond van het bessenbos neervallen. Ik en Mandus roken groen Michelleke zonder filter en lang spurten kan je daar niet van. Een groen Michelleke zonder filter is eigenlijk een sigaret voor de man die niet spurt.
- Misschien heeft iemand ons wel gezien, Mandus, zei ik.
- Misschien wel, misschien niet, zei Mandus. Het is altijd wel wat.
- Het is inderdaad altijd wel wat, beaamde ik en voelde eens aan m'n kont. We kropen nu naar de dichtstbegroeide rand en scharrelden ons een ruim zicht.

Nog dertig meter. Nog twintig. O Jezus. Op de bovenste knop van haar hemd zat een fonkelende speld. Alles fonkelde. Ik zag duizend sterren voor mijn ogen duizelen. Ik kroop dicht tegen Mandus aan.
- Je stinkt, zei Mandus.
- Het spijt me, Mandus.
- Het spijt je te stinken?
- Ja, Mandus.
- Dat is eerlijke taal.
- Dank u, Mandus.
- Wat er ook gebeurt, laat dit je hier niet spijten. Dit is historie. Dit is godverdomse verrekte historie.

Ik begreep dat Mandus met z'n klasse en Burt Reynolds en erotische thriller ook op het topje van z'n zenuwen zat.

En of het historie was!

En toen was ze heel dichtbij. Heel dichtbij die neergepote school, heel dichtbij die neergekakte mezelf, een grote moedervlek op haar rechterarm dichtbij. En dichtbij was ze heel mooi. Een smakelijk broodje met een dikke smeer mooi vrouwelijk vlees. De krankzinnige bestuiving deed er helemaal niet toe. De godverdomse krankzinnige bestuiving deed er godverdomme helemaal niet toe. Benen zo mooi als benen mooi kunnen zijn en tieten netjes mooi gevuld als tieten netjes mooi gevuld kunnen zijn. En dat smoeltje! Die ogen! Wat een ogen! Jezus! Ogen die nergens heenkeken, ogen als de zon, de maan en de sterren, ongrijpbaar en toch nadrukkelijk aanwezig.

En toen kwam ze het bessenbos in.

Van dit bestaan weet Fellini niet. Van dit bestaan weet God niet. Van dit bestaan weet ik en daarom weet ik dat ik en Fellini en God een niemendal zijn.

Ze keek ons een ogenblik aan. We lagen daar als hingen er duizenden vleermuizen boven ons hoofd. Toen ging ze zitten en keek ons een ogenblikje aan. Haar losse jurk viel in zachte plooien op haar heupen toen ze haar knieën tot haar tieten optrok. En ze schreef. En ze schreef God-weet-wat in dat godverdomse betontegeldagboek, maar het doet er helemaal niet toe.

Mandus wreef eens op haar dijen. Heel zachtjes. Toen maakte hij stil haar hemd open.

- Hierna maakt het niks uit als ze me opsluiten, zei Mandus. Hier of in het prison, het is me de klote gelijk. Hierna is alles volbracht.

Ik zei niets. Ik kroop op m'n knieën Mandus achterna. Toen we voor Fellini zaten keek ze ons weer een heel klein ogenblik aan. En schreef.

Mandus wreef eens op haar dijen. Heel zachtjes. Toen maakte hij stil haar hemd open. Ze keek ons nu één voor één een kort ogenblik aan.

Het zweet droop me uit de oren, de navel, de aars, onderuit m'n teennagels en uit m'n neus. Mandus nam haar het betontegeldagboek en de witte pen uit de handen. Zachtjes dwong hij haar te gaan liggen. Toen begon ze heel zachtjes te grienen. Nee, het was geen grienen, het was net of er een halfberoeste fluitketel in haar slokdarm zat. En we lachten en deden heel beleefd en maakten grimassen, maar het maakte niks uit. Ze bleef beroest fluiten en toen kwam Mandus op het idee haar het betontegeldagboek terug te geven en ze zweeg. Echt een klasse vent die Mandus. Ze bleef heel stilletjes liggen met het betontegeldagboek aan haar wang gedrukt.

We deden haar nylons en slipje af. Haar hemd was al open, enkel de fonkelende speld bleef gesloten. Ze had mooi zacht haar. Heel weinig haar als goud tussen haar benen gestikt. Alles mooi aangespannen vanuit een zuivere diepe navel. We deden haar benen van elkaar, terwijl ze ons steeds weer één voor één een ogenblikje aankeek.
- Het is een prinses, zei Mandus.
- Het is een prinses, zei ik.

Mandus trok z'n short naar beneden. Ik trok ook m'n short naar beneden. Ik bedoel, met alle geweld had ik m'm slip van m'n aars los te rukken. Mandus heeft een grote lul. Ik niet. Een niemendalletje eigenlijk.
- Eerst ga ik hem aftrekken en dan wil ik neuken, zei Mandus, en dan ga ik hem opnieuw aftrekken en dan wil ik opnieuw neuken en daartussen wil ik sterven.

Ik zei weer eens niets. Het was of ik godverdomme weer moest kakken.
- Ik heb de Kongo overleefd, Korea, het vreemdelingenlegioen en de Russische Roulette, zei Mandus.
- Ja, dat heb je Mandus, zei ik.
- Ken je de Duitse Roulette?
- Nee, Mandus. We zullen die samen leren kennen. Stop je lul in haar mond.
- Wat?
- Ik zei, stop je godverdomse klotelulletje in haar smoel.
- Mandus! Zij is gek! Dat weet je toch.
- Doe het nou maar, zei Mandus. Dat zijn we haar wel verschuldigd.
- Zij is gek, Mandus. Ze zou hem er wel eens af kunnen bijten.
- Doen!.
- Waarom, Mandus. We kunnen haar net zo goed gewoon volpompen. Ik wed dat ze nog maagd is. Maak jij nou maar eerst een scheurtje voor mij, Mandus. Wat een kutje Mandus! Kijk eens, Mandus.
- STOP JE LUL IN HAAR GODVERDOMSE SMOEL!

Mandus leek nu echt op Burt Reynolds aan het einde van Deliverance.

En toen stopte ik m'n niemendalletje in dat godverdomse mooie smoel en toen Mandus z'n grote lul en toen ik weer en dan weer Mandus en ik en Mandus en telkens opnieuw keek ze ons één voor één een ogenblikje aan.

Marcel De Meester (32), alias de Belgische Bukowski, debuteerde deze zomer met zijn bundel „Roest".

Zoltan Korai (27) emigreerde in 1986 uit Hongarije naar Nederland en is thans werkzaam als illustrator.

PORTFOLIO

Hobby-fotografen
tonen hun erotische werk

De in Amsterdam-woonachtige Rudy Cornel ontdekte de kunst van de fotografie min of meer bij toeval. Als tekenaar/schilder had hij zich nooit zo bezig gehouden met de gevoelige plaat. Totdat hij, op bezoek bij een vriend in Berlijn, deze zag fotograferen. Bij Rudy flitste een lampje op.

"Ik was altijd uren, dagen, weken met een schilderij bezig," aldus Cornel. "Mijn vriend maakte de mooiste dingen in aanzienlijk minder tijd. Dat sprak mij wel aan."

Dat was zeven jaar geleden. De inmiddels 38-jarige artiest die zijn sporen onder meer verdiende in de muziek – zo ontwierp Cornel jarenlang de platenhoezen van het Willem Breuker-collectief – wierp zich met verve op de fotografie. "Met name op theatrale aspecten. Daarin kun je je fantasie kwijt. Maar ik heb me nog niet echt gespecialiseerd.

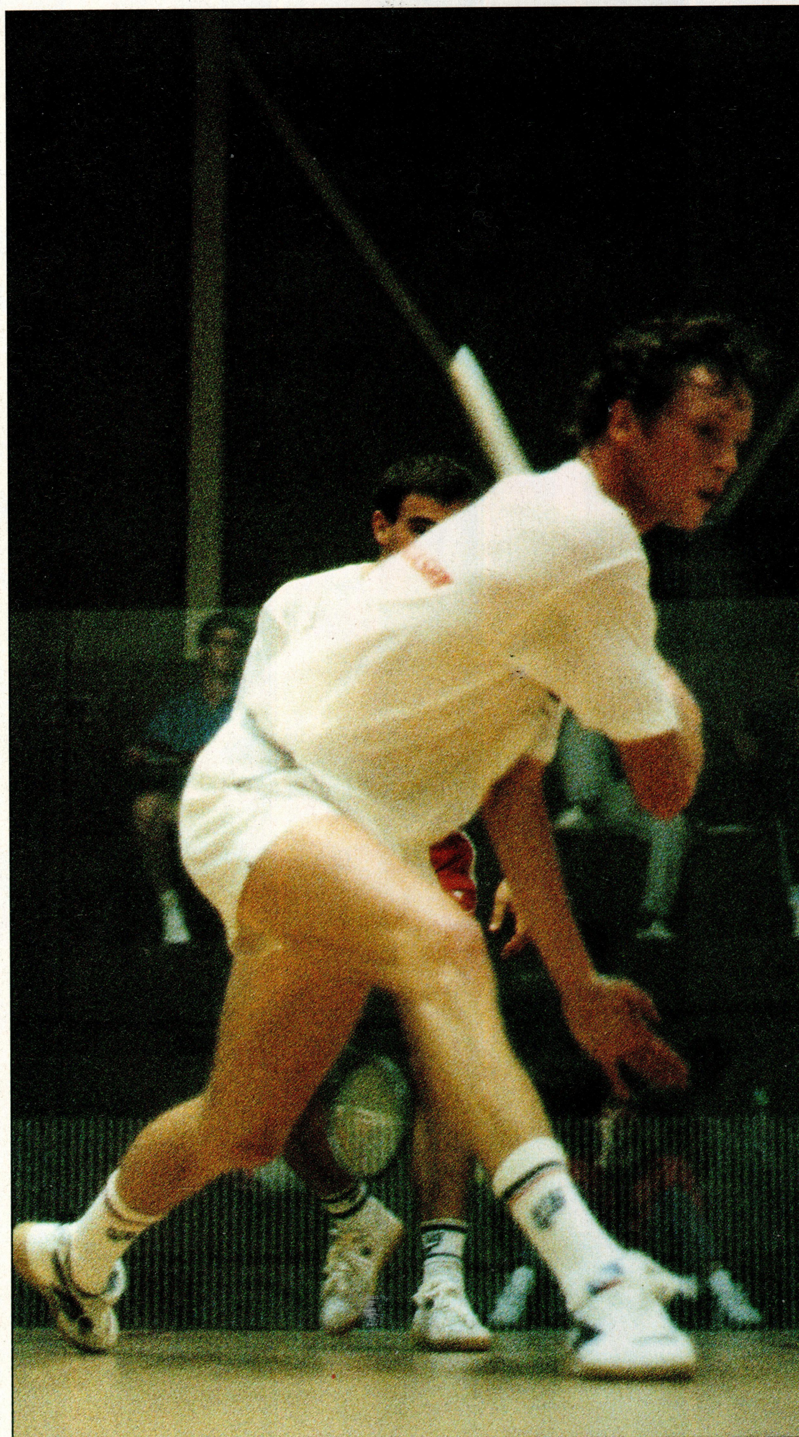

In feite ben ik in alles geïnteresseerd."

Zo ook in de erotische fotografie. Met Danielle maakte hij bijgaande fotoserie die hij in het genre nog altijd een van zijn beste vindt. Bent u ook een hobby-fotograaf en zou u uw erotische foto's ook graag geplaatst zien in High Society's Portfolio? Zend dan uw beste foto's naar High Society Portfolio, postbus 17010, 1001 JA Amsterdam.

Vermeld duidelijk uw naam en adres, en eventueel telefoonnummer waar u overdag te bereiken bent. Inzendingen dienen vergezeld te gaan van een briefje waarin de geportretteerde(n) toestemming geeft(geven) tot publicatie.

Elke geplaatste inzending wordt gehonoreerd met 500 gulden.

FREDERIQUE

Al in haar vroegste jeugd kreeg de 20-jarige Frederique Børnstrom uit Kopenhagen te horen dat ze het mooiste deel van haar leven voor de spiegel verdeed. 'Maar dat is omdat mensen niet begrijpen dat een prachtig lijf en een leuk gezicht niet alles zijn. Mooi zijn moet je leren. Mooi zijn is in staat zijn jezelf te regisseren. Elke gelaatsspier, elke beweging die je maakt, en elk kledingstuk dat je aanhebt, draagt bij aan je uitstraling. Mooi zijn is eigenlijk een vak. De rest komt dan vanzelf wel,' voegt ze er geheimzinnig aan toe.

Het Feuilleton

EEN SMARTLAP

Door Max van Norden

Het was een goktent, waar ik haar leerde kennen. Niet een met pluche en rood fluweel, maar een kale garage in een zijstraat, gerund door twee Hindoestanen, die met de inkomsten ervan hun eigen gokverslaving voedden.
Tegelijkertijd was het de enige gelegenheid in de wijde omtrek, die tot acht uur 's ochtens geopend was.

Het moet na de laatste discotheek geweest zijn dat ik er met een loden kop van de drank binnenschuifelde. Helemaal in de stemming om door te gaan totdat iets of iemand me zou stoppen.
Praten ging niet meer zo goed, lopen ook niet meer, het enige wat me restte was aan de bar gaan zitten. Met weer een glas voor de neus.
Rondom een voetbalspel, dat afgedekt was met een stuk karton, stonden een paar mannen gespannen het rollen van de stenen te volgen, terwijl ze hun linkerhanden met de daarin geklemde flappen omhooggestoken hielden, klaar om de inzet te verhogen. Een van de Hindoestanen was de bank en hij zat op een met een bierkratje verhoogde kruk om beter overzicht te hebben.
De sfeer was om te snijden. De bank won. Zoals altijd vlak voor sluitingstijd. De Hindoestaan, die door de aard van zijn geloof van de blauwe knoop was, had zijn gastspelers, een paar Hollands Glorie criminelen, goed volgeladen. Je hoefde er niet voor op de zondagsschool gezeten te hebben om te weten dat een van die brillantinekoppen 'Jezus in de tempel' zou gaan spelen, zodra hij erachter kwam hoe goed de Hindoestaan het spel wist te beïnvloeden.
Ik was er nu vijf keer geweest en ik had twee keer mot meegemaakt. Beide keren was het voorbij, voordat ik er erg in had: wat heen en weer geram, het splinteren van glaswerk, de toeschietende portier, een honkbalknuppel, nog wat gedrang op weg naar de voordeur en klaar was Kees.

De Hindoestaan kamde zijn haar, een bankbiljet werd van de grond gepakt en er was alweer in de hand gespuugd voor de volgende worp.
Mij liet het koud; ik kwam voor de vrouwen, niet voor de dobbelstenen. En vrouwen, die zich grijs zaten te vervelen aan de bar, waren er genoeg. Dat had ik bij eerdere bezoeken al vast kunnen stellen. Meestal vrouwen met lijdzame gezichten, die zaten te wachten tot hun gokverslaafde wederhelften uitgespeeld waren. Maar ook meisjes, die in de nachtlokalen gewerkt hadden en nog wat kwamen natafelen.
Het groepje van vier rechts van mij, paste in die laatste categorie. Meisjes uit een van de Golden Ten speelclubs, die om vijf uur dichtgingen.
Een paar van hen had ik eerder gezien. Eentje sliep met de eigenaar, wist ik me te herinneren.
Het vierde meisje leek nieuw te zijn. Haar outfit was weliswaar streng zwart-wit naar de etiquette van het gokwezen, maar de elementen waaruit haar kleding bestond, waren daarvoor iets te onconventioneel.
Ze droeg een zwarte leren broek; een ruimvallend model dat alleen bij de taille nauw sloot. Daarboven een wit, met kant afgezet hemdje, dat beelden opriep van puberale meisjes in Franse films. Het hing aan iele katoenen bandjes over haar schouders en accentueerde haar tepels, waarvan de stand deed vermoeden dat ze kleine, maar stevige borsten had.
Op haar knieën lag een katoenen vest, dat zij waarschijnlijk tijdens haar werk droeg om wat dekking te bieden. Ze leek pas op vakantie te zijn geweest. Haar huid was bruin, een natuurlijke bronzing, die niet leek op het tropenbruin van UV-kanonnen.
Ik vond haar mooi. Haar tengere lijf, het kortgeknipte jongenshaar en het contrast van de uiterst vrouwelijke oogmake-up; ik vond het allemaal meer dan in orde.
Als er reden voor achterdocht was, dan kwam dat door de kleur van haar lippenstift. Roze. Door de verschillende tijdschriften van mijn grote liefde waarmee ik bed, huis en stofzuiger deelde, was ik weliswaar voldoende op de hoogte van het feit dat roze in sommige gevallen wel weer door de beugel kon, maar deze kleur roze was fout.
Het was het valse roze, dat ik kende van oude seksboekjes, vrouwen in de overgang en losgeslagen verpleegsters in B-cafe's. Het verkeerde roze dus, als ik op zoek was naar de grote liefde.
Maar die had ik al eerder in mijn leven gevonden, dus dat zou niets in de weg staan.
Ze was in gesprek met twee mannen, die aan de bar waren komen staan. Het gesprek leek haar niet echt te boeien. Haar blik dwaalde regelmatig verveeld over hun schouders en kruiste dan de mijne, zakte omlaag over mijn lichaam en keerde vervolgens weer terug naar mijn ogen.
Ze lachte. Ik keek beschaamd naar de vloer. Er was iets mis met die lach, al wist ik niet wat. Plotseling realiseerde ik me dat ik een uur geleden al naar het toilet had gewild. De druk op mijn blaas was nu ondragelijk geworden.
Het was een heel probleem om een beetje waardig naar het toilet te koersen. Ik wist dat ze toe zou kijken en ik had alle concentratie die ik nog op kon brengen nodig om een beetje recht te kunnen lopen.
Mijn regenjas wist ik uit te krijgen zonder al te veel gezwaai van het onderstel en ik hing hem over mijn kruk om die te reserveren voor de terugkomst. Zonder die kruk zou ik verloren zijn. Ik redde de hele diagonale doorsteek naar de toilet met slecht een klein ongewild schouderkontakt wegens navigatiestoornis. Ze leek het niet gezien te hebben.
Bij terugkomst bleek ze op mijn regenjas te zitten.
'Hallo.' Dezelfde lach, maar dan van dichtbij. Ik zag nu ook wat er mis aan was. Het was een te gulle lach. De lach van de Joker uit Batman. Haar groene ogen kregen er iets beramends door.
'Hallo.' Ik pakte mijn glas en bekeek het geboeid voordat ik er een slokje van nam. Mijn sigaretten durfde ik niet te zoeken, omdat ik ze zo uit mijn hoofd niet wist te localiseren en ze zouden best wel eens in mijn regenjas kunnen zitten.
'Arbeitest Du auch im Casino?
Ik knikte ontkennend. Haar gezichtsuitdrukking was serieus geïnteresseerd geweest; ze leek er jonger door.
Ze was een Duitse, dus. Ze vertelde dat ze ergens uit het Roergebied kwam en dat haar Oenkel casino's had in Nederland. Casino's, die in Duitsland verboden waren. Dat trof ik dan, als iemand die een pesthekel aan Krauten had. En aan gokken, niet te vergeten.
Maar mooi vond ik haar nog steeds wel, mijn Babsi. Of Barbara, zoals ze zichzelf noemde. Van Babsi wilde ze af. Dat hadden ze in Duitsland ook allemaal geroepen. Nu was ze in Nederland. Een nieuw land, een nieuw begin.
'Mann hat hier wenigstens Freiheit,' opperde ze, terwijl ze met een van achteren doorgegeven joint zwaaide.
Ja, ja, man hatte hier wenigstens freiheit. En in de winter weinig Duitsers.
Alleen over straat lopen, durfde ze nog niet. Ze woonde een paar straten verder en dus liep ik met haar op.

(WORDT VERVOLGD)

INTERVIEW

Maandelijkse rubriek waarin bekende pornosterren op openhartige wijze praten over hun leven en hun werk. Als eerste deze maand 'miss Deep Throat II'

KRISTA LANE

Voor de fervente fan van het betere pornowerk is Krista Lane geen onbekende. Hoewel pas 26 heeft de roodharige actrice al een respectabel aantal rolprenten op haar naam staan, waaronder Unveiled, Lust At Sea, en het vervolg op wellicht de beroemdste pornofilm allertijden, Deep Throat II.

HIGH SOCIETY: Wat windt jou op sexueel gebied nou het meeste op?

KRISTA LANE: Als ik eerlijk ben moet ik zeggen werken met een jongen en twee meisjes. Ik houd daarvan omdat het 't beste van twee werelden in één is.

HS: Ben je biseksueel?

KL: Ja, inderdaad.

HS: Wanneer ben je daar achtergekomen?

KL: Nou, ik hield al heel vroeg van meisjes, maar ik realiseerde het me pas echt, zo rond mijn twintigste. Ik keek naar meisjes en ik vond ze heel mooi. Maar ik was nog erg jong. Ik begreep mijn gevoelens dan ook pas toen ik ouder werd.

HS: Heb je een seksuele fantasie die je nog nooit in de praktijk hebt gebracht?

KL: Dat is een moeilijke vraag, want het meeste heb ik wel gedaan in mijn films. Ik wou het bijvoorbeeld altijd al een keer in een Rolls Royce doen en dat is werkelijkheid geworden in *In Search of the Golden Bone,* waarin een scene zat, waarin ik het met de chauffeur deed. Dat was een droom van mij die is uitgekomen zelfs al was het op de set, het was toch iets waar ik vaak van gedroomd had.

HS: Wat is je favoriete standje?

KL: O, waarschijnlijk hetzelfde als bij iedereen. Op z'n hondjes.

HS: Heeft de seks die je op het doek hebt, de seks in je priveleven beïnvloed?

KL: Het heeft me opener en minder verlegen gemaakt. Ik heb meer seksuele vrijheid in mijn privéleven dan ooit tevoren. Seks hebben voor het oog van twintig mensen op de set maakt je een stuk opener wanneer je in je eigen omgeving vrijt.

HS: Heb je een vaste vriend?

KL: Ja, we kennen elkaar al drie jaar.

HS: Hoe denkt hij over je biseksualiteit?

KL: Hij vindt het heerlijk, omdat we thuis vaak een triootje maken. Met Kerstmis bracht hij een cadeautje voor me mee. Een andere jongen. Mijn vriend is weliswaar niet biseksueel, maar toch hij had een vriend van ons meegenomen met wie we een trio hebben gevormd. Dat was trouwens nieuw voor ons. En eerlijk gezegd, hou ik er eigenlijk ook niet zo van, maar het was wel heel lief dat hij dat voor me gedaan had. Natuurlijk heb ik ook al heel wat meisjes meegebracht voor hem... nou, voor ons alletwee, laat ik het zo zeggen.

HS: Wat is je allerberoerdste seksuele ervaring?

KL: Orgiën voor de camera. Dat werkt zo verwarrend. Iedereen ligt en staat elkaar in de weg en het is gewoon niet natuurlijk. Een andere afknapper is om het te doen met iemand waar je echt een hekel aan hebt. Dat is waarschijnlijk nog het ergst.

HS: Hoe was de eerste keer dat je seks had voor een camera?

KL: Nou, dat was iets waar ik vaak over had gefantaseerd bij het masturberen. Ik bedacht dan wel eens dat er een stuk of acht jongens om me heen stonden, die zich aan het aftrekken waren. En dat allemaal zonder dat ik door hen werd aangeraakt. Dus toen ik met films begon, maakte ik die fantasie als het ware voor mezelf waar, omdat de cameramensen je ook niet aanraken. Ze trekken zich overigens ook niet af, hoor.

Maar toch, hun aanwezigheid was de verwerkelijking van een fantasie. Ik mag echter niet liegen, mijn eerste keer voor de camera was heel, heel beangstigend.

HS: Je bent betrekkelijk nieuw in deze wereld? Wat heb je hiervoor gedaan?

KL: Ik heb wat modefotografie gedaan en wat acteerwe[illegible] [illegible]nder seks. Ik heb clips gemaakt met o.a. de Pointer Sisters en wat reklamefilmpjes voor Chrysler, Asahi, American Airlines, oogdruppeltjes, van alles. Ze gaven me niet echt de kans te acteren en dat is toch wat ik echt wil. De porno-industrie geeft me die mogelijkheid wel, alsook de gelegenheid om meer zelfvertrouwen te krijgen. Ik heb diep in mijn hart altijd geweten dat ik kon acteren, maar niemand gaf me ooit de kans het er echt uit te laten komen. De porno-industrie heeft dat wel gedaan.

HS: Heb je met je werk veel vrije tijd?
KL: Ja, ik ben nu zover dat ik kan gaan en staan, waar ik wil. Of ik nu naar Hawaï wil, een weekje wil gaan skiën of mijn ouders op wil zoeken, dat is allemaal geen probleem.
HS: Wat is je favoriete onderdeel van het mannelijk lichaam?
KL: Natuurlijk hou ik van een lul... maar toch is die voor mij niet favoriet. Ik zou zeggen de biceps en de borstkas.
HS: Wat vind je de perfecte grootte van een penis?
KL: Jerry Butler heeft geloof ik de beste pikgrootte hij past zo goed. Ik hou ervan als ze een beetje groter zijn dan het gemiddelde. Maar ook weer niet te groot, want van die hele groten schrik je je rot. Een centimeter of zestien, zeventien is geloof ik het meest ideaal.
HS: Weet je familie dat je in pornofilms speelt?
KL: Jazeker, en God zij dank denken ze er hetzelfde over als ik: ze vinden dat ik datgene moet doen wat mij het beste lijkt.
HS: Zou je meer romantiek willen zien in seksfilms?
KL: O, zeker. Ik denk dat er in deze industrie toch sowieso meer naar films gestreefd zal moeten worden met een romantischer atmosfeer. Men zou zich ook meer op vrouwen moeten gaan richten, want die gaan meer en meer kijken naar pornofilms.
HS: Is er veel angst voor Aids in jouw wereld?
KL: Nou, een heleboel mensen zijn wel bang, maar ik denk altijd maar: Als het je eind is om te gaan, dan is er toch niets of niemand meer die daar wat aan kan helpen. Ik hoop dat het geen epidemie wordt in ons vak. Ik hoop dat we voorzichtig genoeg zijn dat we het niet krijgen. Overigens denk ik wel dat ik in mijn werk minder risico loop, dan wanneer ik mensen uit de kroeg zou oppikken.

vervolg van pagina 23

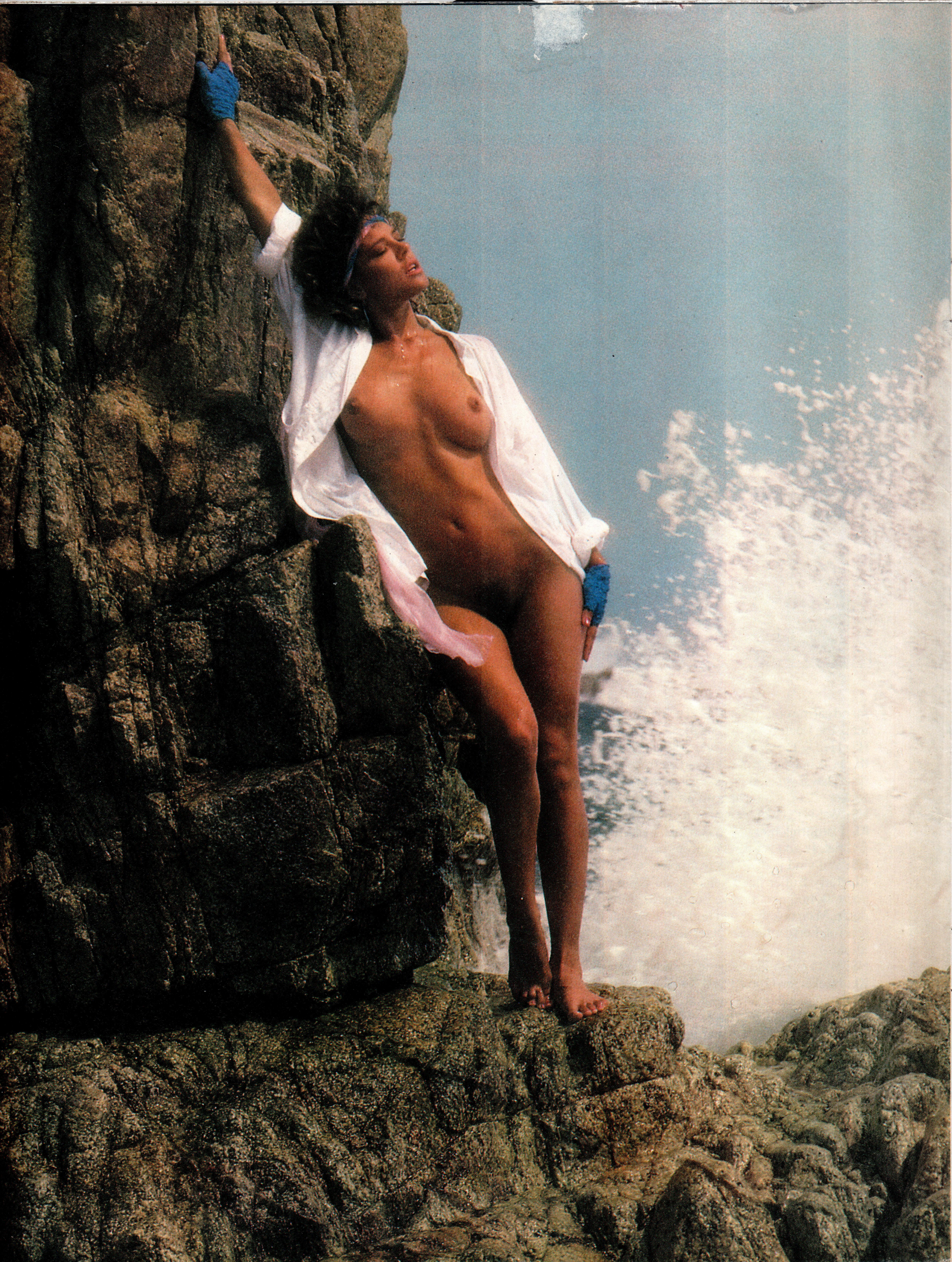
MARCELLA MESKER

wezig was. De anderen zouden pas later komen. Ik maakte kennis met Rick en beschouwde dat als een welkome afleiding. Rick was van middelbare leeftijd, lelijk en neurochirurg. Daaruit maakte ik op, dat het wel vertrouwd was om een praatje met hem te maken. Ik liet me zelfs overhalen om naar zijn huis, dat tegenover het hotel lag, te komen. Hij zou een simpel dineetje bereiden. Ik had behoorlijk trek en werd een beetje slaperig van het wachten op zijn telefoontje, dat hij klaar was. Eindelijk belde hij. Ik liep snel naar zijn huis en daar bleek dat hij absoluut nog niet klaar was. Of misschien juist wel: hij verwelkomde me bij de voordeur, slechts omhuld met een haastig omgeslagen handdoekje.
De maaltijd bestond niet uit een hamburger, maar uit haring en champagne. Ik kreeg van de zenuwen bijna geen hap door mijn keel.
Al snel kwam de gebruikelijke openingszin: 'Marcella, wat heb je toch mooie ogen'.
Ik dacht: 'Wegwezen!' en rende terug naar het hotel. Hij bleef de hele week bellen, totdat ik hem kon doorschuiven naar mijn Amerikaanse kamergenote.

Eigenlijk was en ben ik ook een beetje bang om iets te beginnen, dat op een vaste relatie lijkt. Met het leven, dat ik leid, heb ik een zekere angst om mijn onafhankelijkheid te verliezen.
David vormde een uitzondering. Ik ontmoette hem, hoe kan het ook anders, tijdens een toernooi. In Mahwah logeerde Joanne Russell bij zijn familie en zij vroeg mij of ik een keertje langs wilde komen. 'Ze hebben hele leuke zonen.' Ik was druk aan het trainen voor de US Open en liet me pas op de laatste toernooidag overhalen. Samen met Pascale ging ik bij de familie Saalfrank ontbijten. De tijd vloog en Joanne had gelijk gehad. Vooral David vond ik sympathiek. Hij was aantrekkelijk en sportief en we hadden vele gemeen-schappelijke interesses. 's Avonds vloog ik naar New York en toen hij me daar opbelde, vond ik dat best spannend. Hij vroeg hoe laat ik moest spelen, want hij wilde komen kijken. David woont in New York, waar hij werkt voor een reclamebureau.

Onze tweede ontmoeting verliep zeer plezierig en nadien dreigden de telefoonrekeningen volledig uit de hand te lopen. David schreef brieven van tien kantjes en stuurde regelmatig rozen, wat ik zeer waardeerde. Ik ben eigenlijk wel romantisch ingesteld. Vanwege mijn voortdurende reizen konden we elkaar natuurlijk niet vaak zien. Ook om die reden moesten we uiteindelijk besluiten, dat onze relatie op deze manier niet verder kon. Ik vond dat heel jammer. David stimuleerde mij enorm. Door hem ging ik beseffen, dat dit jachtige leventje in je eentje niet altijd eenvoudig is op te brengen. Eigenlijk heb je, om topsport te bedrijven, iemand nodig, die er altijd is, je kan opvangen en voor je klaar staat. De eerste jaren, als alles nieuw is, voel je die behoefte niet. Dat verandert als je ouder wordt. Samen gewoon niks doen is iets, waaraan ik af en toe behoefte heb en dat mis ik dan. Aan de andere kant ben ik nu nog huiverig om me te binden. Ik wil onafhankelijk blijven en mijn eigen leven leiden. De combinatie van een vaste relatie en topsport is dan bijna onmogelijk. Ik ben gewoon nog niet toe aan huisje, boompje, beestje. Veel mensen kijken daar vreemd tegen aan. De maatschappij schijnt te verlangen, dat je een vaste relatie hebt, graag wilt trouwen en natuurlijk een gezinnetje stichten. Daar begin ik pas aan als ik het gevoel heb er klaar voor te zijn. Wanneer dat ook moge zijn.

Marcella Mesker - Het roerige leven van een tennisprof.

TAMMY

Het liefst zou de 26 jarige Tammy in de bergen wonen. "Een chalet hoog in de bergen dat is pas vrijheid." Voorlopig woont ze echter nog op de vijftiende verdieping van een luxe appartementen gebouw. "Ook hoog, maar lang niet zo spannend", lacht ze.
De vakanties brengt Tammy als fanatieke alpiniste altijd door in haar favoriete omgeving. Geen berg is haar te hoog, geen rotswand te stijl.
De man van haar dromen heeft ze nog niet ontmoet. "De meeste mannen vinden mijn hobby te gevaarlijk." Gezien de foto's kunnen we dat best begrijpen. Een alpinist met klamme handen verliest nou eenmaal snel z'n grip.

HIGH SOCIETY

IN NOVEMBER

HIGH SOCIETY
is een uitgave van
Cobles International
Publishers BV
Postbus 17010
1001 JA Amsterdam
Telex: 76072 TCA NL
Telefax: 020 269623

DIRECTIE
Eddy Esman

Losse nummers: f 6,50
Abonnementsprijs: f 68,00

DISTRIBUTIE
Nederland:
Betapress BV,
Postbus 77,
5126 ZH Gilze
Tel: 01615 7800
België:
P.V.D.,
Klein Eilandstraat 1,
1070 Brussel
Tel: 02 5251411

DE LATE FINISH

De wereldkampioenschappen atletiek in Rome leverden Nederland niet één stukje edelmetaal op, terwijl de atletiekbonzen al een extra prijzenkast hadden besteld. Columnist Peter Hagtingius sloeg aan het analyseren. Waarom kwamen Cooman en Druppers, aanzienlijk later aan dan hun tegenstanders?

BRIGITTE BARDOT

De Franse filmactrice Brigitte Bardot heeft generaties kleine jongens uit hun slaap gehouden. Immers, met haar portret boven je bed had je wel wat anders te doen dan wachten op Klaas Vaak.
De levende legende werd inmiddels in menig fotoboek uitgebreid behandeld, alleen de wereld kreeg niet alle foto's van Bardot te zien. Een gemis dat in High Society uiteraard wordt opgeheven.

DE PORNODISSIDENTE

Anderhalf jaar geleden maakte Sheena Horne haar debuut. Onlangs besloot ze te stoppen. Ons vertelt ze waarom.

MARIE

Marie schreef aan onze redactie dat ze ons het een en ander wilde laten zien. Wij op onze beurt tonen dat graag aan onze lezers.

EN VERDER...

...de rubriek Wandelgangen met een verslag van de presentatie van het eerste nummer van High Society in het Amsterdamse Lido ...het Feuilleton, waarin Max van Norden vertelt hoe het verder met hem ging ...natuurlijk heel veel mooie meisjes die uw aandacht vragen ...de twee extra High Society-uitklappers...

ADVERTENTIE-EXPLOITATIE
Cobles International
Publishers BV
Maas van Drie,
Nico Lemmerman

DRUK
Henkes Senefelder BV,
Purmerend

LITHOGRAFIE
Folitho, Haarlem

ZETWERK
TypoType, Amsterdam

Sluitingsdatum advertentiemateriaal
High Society nr.2 24 september 1987
High Society nr.3 29 oktober 1987

BUS
40
SMAK
KLAPP!
KLAPP!

Postzegel
is niet nodig

COBLES INTERNATIONAL PUBLISHERS

HIGH SOCIETY

ANTWOORDNUMMER 5
1440 VB PURMEREND

BON

Ja, ik neem een jaarabonnement op High Society. Ik betaal f 68,00 voor twaalf nummers.
- Ik ontvang als welkomstgeschenk de speciale High Society-koeler ter waarde van f 49,-.
- Ik wil geen koeler, maar heb liever een extra korting van f 11,20/BF200. Ik betaal dus geen f 68,00/BF1340, maar slechts f 56,80/BF 1140.

* a.u.b. aankruisen wat u wenst.

Naam: ____________________

Adres: ____________________

Postcode: __________ Woonplaats: ____________________

Handtekening: ____________________

s.v.p. in blokletters invullen

Stuur geen geld, maar wacht met betalen op de acceptgirokaart. Het welkomstgeschenk wordt u ongeveer twee weken na ontvangst van uw betaling toegezonden.

Hier
een postzegel
van 65 cent
plakken

EROTICOM-KWIS

Postbus 10178
1301 AD Almere

WIN 1000, 750 OF 500 GULDEN IN DE EROTICOM-KWIS

Noteer de 4 woorden die Margreth u deze maand geeft en maak de zin af.

Bel elke week naar Margreth (zie de advertenties in de dagbladen) en noteer het woord dat ze u geeft. Heeft u na vier weken de vier woorden, maak dan de zin zo origineel mogelijk af. Een deskundige jury zal alle inzendingen beoordelen. De winnaars ontvangen respectievelijk 1000, 750 en 500 gulden. Over de uitslag kan niet worden gecorrespondeerd. Alle inzendingen worden eigendom van Eroticom. Prijswinnaars ontvangen bericht.
Geef hier de 4 woorden van Margreth:

__________ __________ __________ __________

maak hier de zin af:

____

Naam: ____________________________________

Adres: ____________________________________

Postcode: __________ Woonplaats: ____________________

Bank-/gironummer: ______________________________
Uw oplossing moet uiterlijk 1 november binnen zijn. Alleen inzendingen op deze wedstrijdkaart zijn geldig. Vergeet niet een postzegel te plakken.